ಅಪರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 98

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಕಾಶ್

ಕುಮಾರ್

ಧ್ಯಾ ರಮೇಶ್

. ಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ರು

. ಶಿ.

ಸ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಬಾಲಿಕೆ

. ಎಸ್. ರಾವ್

. ಎನ್. ಕೆ.

ಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ನು

ಯಲ್

ಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಮಾ ಭಟ್

ಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Cofee Collar Rot, Black Rot & Brow-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension
BANGALORE - 560 002

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ
ಸಂಪಾದಕ:
ಶಿವಕುಮಾರ್
ನಿರ್ವಹಣೆ:
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 3.50
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 35
ಆಜೀವ ಚಂದಾ : ರೂ. 350

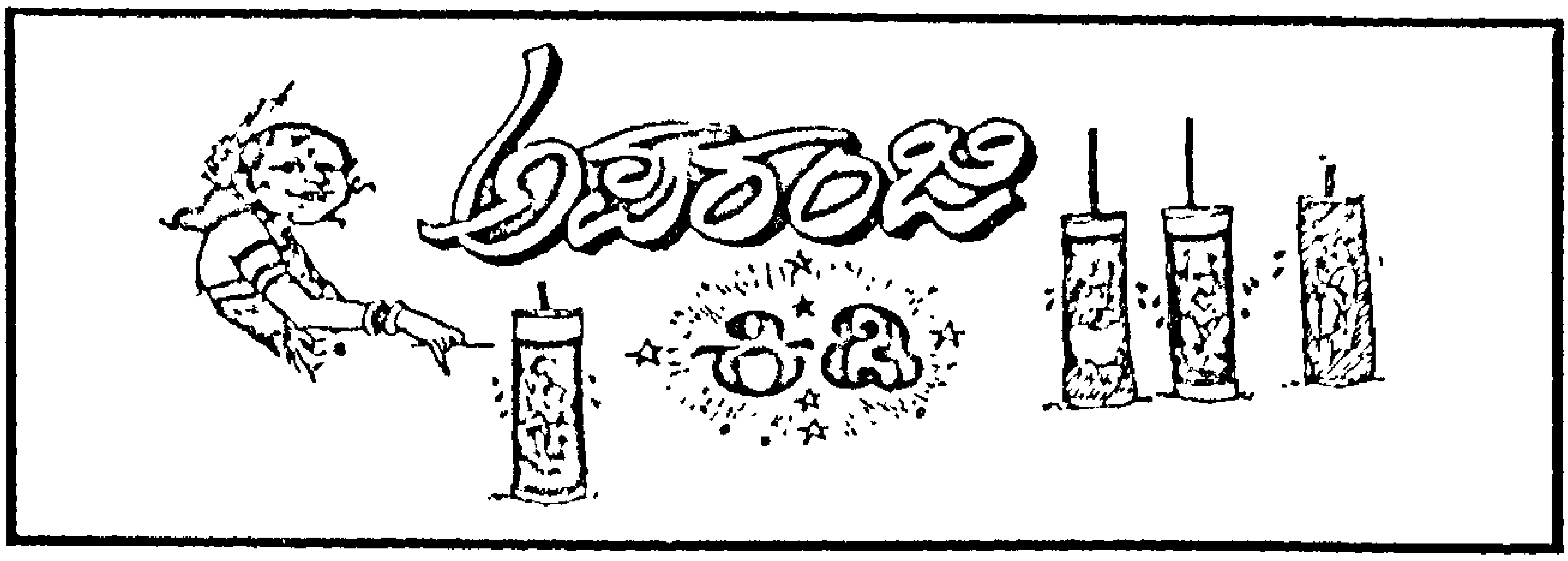
ವಿಳಾಸ: ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 16 ಅಕ್ಟೋಬರ್ 98 ಸಂಚಿಕೆ- 1

ಮುದ್ರಣ: ಇಂಪ್ರೆಶನ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 3 ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್, ಬೆಂಗಳೂರು 27

○ಪ್ರಕಾಶ್

'ಲೇನ್ ನಿಯಮ ಪಾಲಿಸಿ; ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ'

- ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಫಲಕ

ನಿಯಮ ಪಾಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ದಂಡವೆ??

☆☆☆

ಭಾರತದ ಆಕಾಶ್ ಕ್ಷಿಪಣಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಪಾಕ್ ಖಂಡನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಇದು ಗಗನ ಕುಸುಮ!!

☆☆☆

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 20 ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅಸ್ತು

- ಪತ್ರಿಕೆ

ಭಾವೀ ರೋಗಿಗಳೆಲ್ಲ ನಡುಗಿದರಂತೆ!!

☆☆☆

ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಪ್ಸ್ ಖಾಸಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ವಿರೋಧ

- ಸುದ್ದಿ

ಲೈಟಿಗಿಂತ ಹೀಟ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವ ಸಂಭವ!!

☆☆☆

ಜಾತಿ ಆಧರಿಸಿ ವೈದ್ಯ ಕಾಲೇಜ್ ಅನುಮತಿಗೆ ಖಂಡನೆ

- ಸುದ್ದಿ

ಚಕಿತನಾದ ಭಗವಂತ, ತಲೆದೂಗಿದನಂತೆ!!

★★★

ನಗರದ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪಾಟ್ ಹೋಲ್‌ಗಳಿರುವಾಗ, ರೋಡ್ ಹಂಪ್ಸ್ ಏಕೆ ಬೇಕು??

★★★

ಸ್ವೀಡನ್ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪಟೇಲ್ ಆಹ್ವಾನ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಯಾಕೋ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ!!

★★★

ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದ ಶಿಲಾ ಶಾಸನ ಪತ್ತೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಅರಸನ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ನಮ್ರತೆ!!

★★★

ನವೆಂಬರ್ 98 ರ

ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿ

'ಅಪರಂಜಿ'

ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಲಿದ್ದಾಳೆ.

ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ.

ಷೋಡಶಿ

''ಹದಿನೈದು ತುಂಬಿ ಹದಿನಾರಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಅಪರಂಜಿ. ಷೋಡಶಿಯಾಗಲಿರುವ ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕನಸುಗಳು ಗರಿಗೆದರಿವೆ. ದಿನನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ಮರಳ್ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನ್ನಸೆಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಹೊರತೆಗೆದು, ಹೊಸ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮೂಸೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿ, ಅಪರಂಜಿ ನಗೆಯನ್ನು ಹರಡುವುದು ಒಂದು ಕನಸಾದರೆ, ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ಮೂಲಕ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆ, ಮನಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ಆಸೆ, ಕನಸಿನ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದು. ಈ ಎಲ್ಲ ಮಹತ್ವದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುವುದು, ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ನನಗೆ ಎಟುಕಲಾರದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ತರುಣ ಮಿತ್ರರಾದ ಚಿ|| ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಹಾಗೂ ಚಿ|| ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಇವರುಗಳನ್ನು, ಅಪರಂಜಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಭಾರವನ್ನು ನನ್ನೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.''

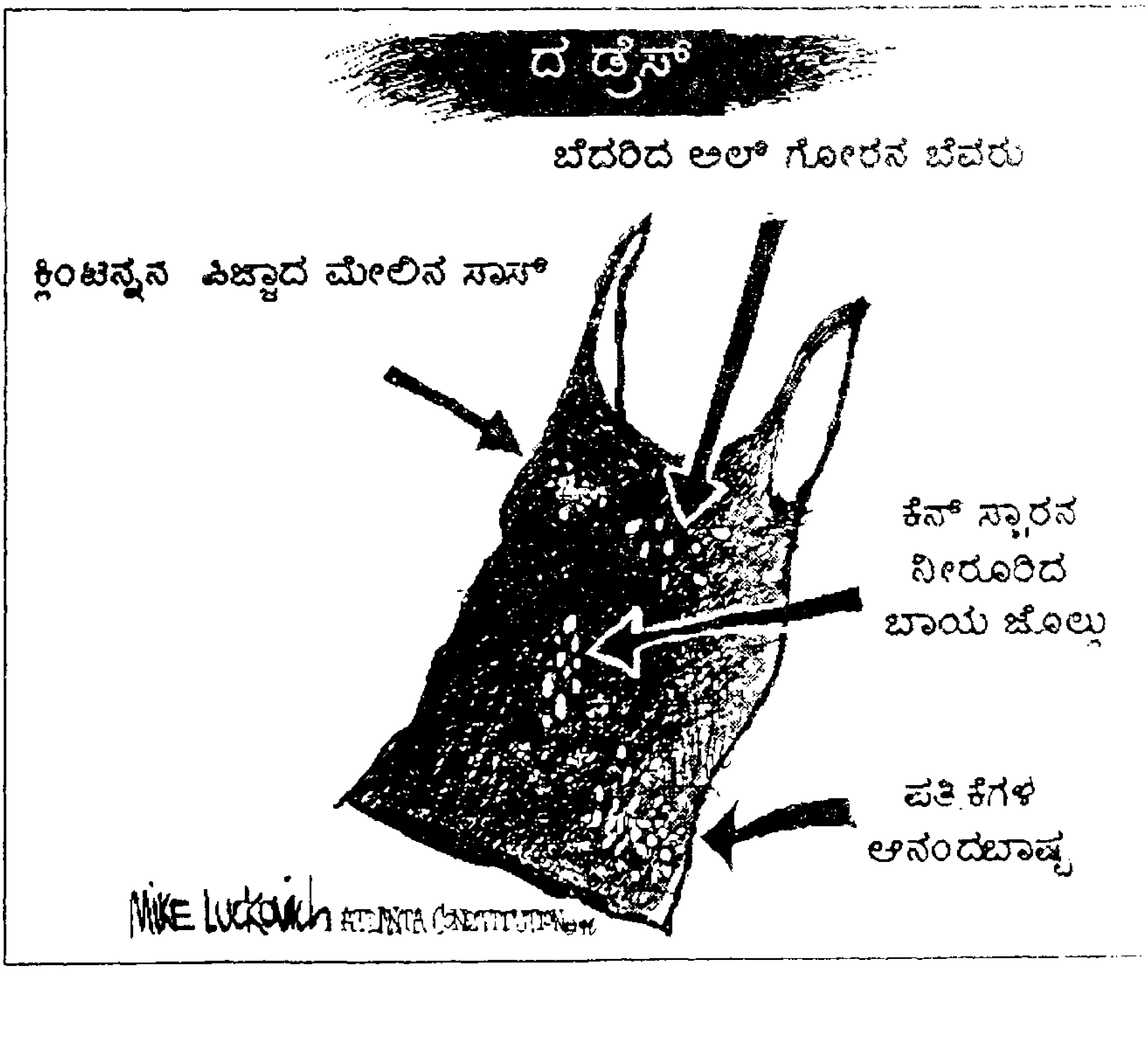
ಇಷ್ಟು ಬರೆದು, ''ಇನ್ನೇನು ಸೇರಿಸಲಿ ಬೇಲೂರ್?'' ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ''ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥ ಬರಹಗಾರರು ಹಾಗೂ ಸಮರ್ಥ ಸಂಘಟಿತರಾಗಿರುವ ಈ ಇಬ್ಬರು ಲೇಖಕರು ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ರಂಜನೀಯವಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವ ನಂಬಿಕೆ ನನ್ನದು'' ಅಂತ ಸೇರಿಸಿ ಅಂದ ರಾಮಮೂರ್ತಿ.

''ನೀನೇನು ಹೇಳ್ತೀಯಾ?'' ಅಂತ ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಕೇಳಿದೆ. ''ಹೊಸ ಪೀಳಿಗೆಯವರು, ಹಿಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರು ನಡೆದುಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಲಿ, ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಹೊಸ ಮಾಡೆಲ್ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ. ಹಾಸ್ಯ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬರಗಾಲವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ಶೈಲಿ ಬರಲಿ, ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಬರಲಿ, ಹಲವು ಹತ್ತು ಕವಲೊಡೆಯಲಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿದಾಸೆ ಅಂತ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ''ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದ'' ಅನ್ನೋದನ್ನ ಬರೀ ''ಸಂತೋಷದಿಂದ'' ಅಂತ ಬದಲಿಸಲಾಗುತ್ತೇ?'' ಅಂತ ಕುಹಕಾನೂ ಸೇರಿಸಿದ. ಸರಿ, ಇನ್ನು ಇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಿದರೆ, ಆನ್ ಸೆಕೆಂಡ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡೋ ಡೇಂಜರ್ ಇದೆ, ಅಂದುಕೊಂಡು ಬೇಗ ಕಾಫಿ ತರಿಸಿ ಮಾತು ಬದಲಿಸಿದೆ.

ಕ್ಲಿಂಟನ್ನನ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ಸಾಧನೆ ಯಾವುದು ಅಂತ ಯಾರೋ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಮೇರಿಕನ್ ನಗೆಗಾರರಿಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ಸರಕನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅವರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದು ಅಂತ ಉತ್ತರ ಬಂದಂತೆ. ಮೊನ್ನೆ ಇಂಟರ್ನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ಟಾರ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ, ಅಮೇರಿಕನ್ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಕಾರರು ಈ ವಿಷಯ (pun intended) ಕುರಿತು ರಚಿಸಿದ ಹಲವು ಕಾರ್ಟೂನ್‌ಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ತಕ್ಷಣ ಅವುಗಳನ್ನ ಡೌನ್ ಲೋಡ್ ಮಾಡಿ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಂತೂ ಶ್ರೀರಂಗದ ಒನಕೆ ಹಿಡಿಯಲು ಇಬ್ಬರು ಗಮಾರರು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕೈ ಸೋತರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂಬ ರಿಲೀಫ್ ನನಗೆ ಹೊಸ ಹುರುಪನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ನಾಳೆ ಕ್ಲಿಂಟನ್ನನ ವಿಡಿಯೋ ಟೆಸ್ಟಿಮೊನಿ ಹೇಗಿರುತ್ತೋ ನೋಡಬೇಕು.

ತಮ್ಮುವ
ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸರ್ವಂ ಅಯೋಮಯಂ

- ಸಂಧ್ಯಾ ರಮೇಶ್

ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲಿನ ಮೆಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಹೂಬತ್ತಿ ಹೊಸೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರುಕ್ಕಜ್ಜಿ ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಮೋಟರ್‌ಬೈಕ್ ನಿಂತ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿದಂತಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿದರು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೂಲಿಂಗ್ಲಾಸ್ ಏರಿಸಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಜೀನ್ಸ್‌ಧಾರಗಳು ಗೇಟು ತೆಗೆದು ಒಳಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬರುತ್ತಿರುವವರ ಗುರ್ತು ಸಿಕ್ಕುವುದು ಹಾಗಿರಲಿ ಅವರು ಗಂಡು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವ್ರೋ, ಹೆಣ್ಣು ವರ್ಗದವ್ರೋ ತಿಳಿಯದೆ ಪೇಚಾಡುವಂತಾಗಿತ್ತು ರುಕ್ಕಜ್ಜಿಗೆ! ಸಡಿಲ ಟೀಶರ್ಟುಗಳು, ನುಣುಪಾದ ಕೆಂಪು ಗಲ್ಲಗಳು, ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕ್ರಾಪ್ ಇದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗಿರಿಜೆಯಂತಹ ಕೇಶರಾಶಿಯಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಸ್ನೇಹಿತರಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡರು. ಗೆಳೆಯರೋ, ಗೆಳತಿಯರೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 'ಕ್ರಾಪ್ ಇದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗಂಡು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಆ ಕ್ರಾಪ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ರುಕ್ಕಜ್ಜಿಯ ಸಮೀಪ ಬಂದು ಕೂಲಿಂಗ್ಲಾಸ್ ತೆಗೆಯುತ್ತ, 'ಅಜ್ಜಿ, ನಾನ್ಯಾರು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ವೆ...? ಹಾಗ್ಯಾಕೆ ನೋಡ್ತಿದೀರಿ...? ಎಂದಾಗ, ಮುಖ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ ರುಕ್ಕಜ್ಜಿಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ನೆನಪಾಯತು.

''ನೀನು ಕಾವೇರಿ ಮಗಳು ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಲ್ವೇನೇ...? ಎಂದರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ!

''ಹೌದು ಅಜ್ಜಿ.... ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕಾಯ್ತಾ ನನ್ನ ಗುರ್ತು ಸಿಗೋಕ್ಕೆ?'' ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ.

''ಹ್ಯಾಗೇ ತಾಯಿ ಸಿಗುತ್ತೆ...? ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಓದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮೊಣಕಾಲ ತನಕ ಕೂದಲಿತ್ತು. ಈಗಿದೇನೇ ಅವತಾರ...? ಗಂಡು ಹುಡುಗರ ತರಹ ಕ್ರಾಪು! ಕೈ, ಕುತ್ತಿಗೆ, ಹಣೆ ಬೋಳು, ಬೋಳು... ಏನೋಮ್ಮ ಅಮೆರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹೋದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ತನಾನೇ ಮರೆತುಬಿಡೋದೇನೇ...?'' ಎಂದು. ''ಅದು ಸರಿ ನಿನ್ನೊಜ್ತೆ ಬಂದಿದಾಳಲ್ಲ... ಆ ಹುಡುಗಿ ಯಾರು?'' ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಕೇಳಿದರು ರುಕ್ಕಜ್ಜಿ.

ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟಳು ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ!

''ಅಜ್ಜಿ... ಅವಳು ಅಲ್ಲ... ಅವನು... ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ'' ಎಂದಳು.

"What happened... why are you laughing can..."? ಕೇಳಿದ

ಲಲನೆಯ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಗೆಳೆಯ.

''ಏನು...? ಏನಂತ ಕರೆದ ನಿನ್ನ...? ನಿನ್ನ ಹೆಸರೂ ಬದಲಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ಯೇನೇ...?'' ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ಅಜ್ಜಿ.

''ಇಲ್ಲ ಅಜ್ಜಿ. ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದ ಇಷ್ಟುದ್ದ ಹೆಸರು ಹ್ಯಾಗೆ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಬಾಯಿ ತಿರುಗುತ್ತೆ ಅಂತ ನನ್ನ 'ಕೇನ್' ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ'' ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಳು ಕೇನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿ.

''ಹೌದೇ...? ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ನೋಡಿದ್ರೆ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಂತಾಯ್ತು. ಅವನ ಹೆಸ್ರು''?

''ಅವ್ನ ಹೆಸರು ಹ್ಯಾರಿ ಅಂತ.''

ಈ ಗೊಂದಲಮಯ ರೂಪ, ಹೆಸರುಗಳ ಗೋಜಲು ತಿಳಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ,

''ಹ್ಯಾರಿ ಅಂದ್ರೆ, ಶ್ರೀಹರಿನೋ... ನರಹರಿನೋ ಇರ್ಬೇಕು. ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ 'ಕೇನ್' ಆದಂತೆ'' ಒಗಟು ಬಿಡಿಸಿದಂತೆ ಗೆಲುವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರು ಅಜ್ಜಿ.

''ಅಯ್ಯೋ, ನಿಮ್ಮ ಲಾಜಿಕ್ ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದೆ ಅಜ್ಜಿ. ಅವನು ಯಾವ ಶ್ರೀಹರಿನೂ ಅಲ್ಲ, ನರಹರಿನೂ ಅಲ್ಲ, ಹ್ಯಾರಿ... ಹ್ಯಾರಿ ಡಿ'ಸಿಲ್ವ''

ತುಂಬಾ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು ರುಕ್ಕಜ್ಜಿಗೆ. ಕಾವೇರಿ ತನ್ನ ಸೊಸೆ ಸರೋಜಂಗೆ ''ನಮ್ಮ ಕನಕಂಗೆ ಸರಿಹೊಂದೊ ಒಳ್ಳೇ ಗಂಡು ಯಾರಾದ್ರೂ ಇದ್ರೆ ಹೇಳೇ'' ಅಂತ ಆಗಾಗ ಗೋಗರೀತಾ ಇದ್ದದ್ದು ನೆನಪಾಗಿ, ಅವರಿಗ್ಯಾಕೋ ತುಂಬಾ ಹಿಂಸೆಯಾದಂತಾಯಿತು. 'ಕೇನ್' ಅಂತ ಪುನರ್ನಾಮಕರಣಗೊಂಡಿದ್ದ, ಕ್ರಾಫ್, ಜೀನ್ಸ್‌ಧಾರಿಣಿ ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ ಈಗ ಈ ಹೆಣ್ಣಾದಂಗಿ ಅಂತಿರುವ ಹ್ಯಾರಿನ್ನ ಮದ್ವೆ ಮಾಡ್ಕೊತಾಳೇಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಕುತೂಹಲ ತಾಳಲಾರದೆ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಯೇಬಿಟ್ಟರು.

''ಮದ್ವೆ, ಗಿದ್ವೆ, ಮಾಡ್ಕೊತೀರೇನೇ...''?

''ಓಹ್... you noughty ಅಜ್ಜಿ'' ಅಂತ ಅವರ ಮೂಗು ಹಿಂಡಿ, ''ಈಗ ಮದುವೆಗೆಲ್ಲಾ ಯಾರಜ್ಜೀ importance ಕೊಡ್ತಾರೆ? ಏನಿದ್ರೂ "live in system!"

''ಅಂದ್ರೆ...!''

''ಬೇಕೆನಿಸಿದಷ್ಟು ದಿನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋದು. ಸಾಕಾದಾಗ ಬೈ, ಬೈ ಅಂತ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡೋದು ಅಷ್ಟೆ'' ಸರಳವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಸಿದ್ದಳು.

''ಖರ್ಮ.... ಖರ್ಮ... ಹಣೇಬರಹ...'' ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಅಜ್ಜಿ ಹಣೆ ಗಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಾಗ,

"What are you both talking about? why is granny upset?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಇವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದ ಹ್ಯಾರಿ.

ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಲ್ಲ 'ಕೇನ್' ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದಾಗ,

"oh granny don't worry. We want to enjoy life. ok, bye cheer up" ಅಂತ ತಾನೂ ಅಜ್ಜಿಯ ಗಲ್ಲ ಹಿಂಡಿದ.

''ಏನು ಹೇಳ್ತಿದೀರೋ...?'' ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ

"See you again ಅಜ್ಜಿ Bye..." ಅಂತ ಬೈಕೇರಿ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದರು!

ಎಲ್ಲಾ ಅಯೋಮಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು ರುಕ್ಕಜ್ಜಿಗೆ! 'ಏನು ಕಲಿಗಾಲದ ಮಹಿಮೆ ಇದು! ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಗಂಡುಗಳ ತರಹ ಆದರೆ, ಗಂಡುಗಳು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ತರಹ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ವೆ. ಆ ಹ್ಯಾರಿ ಒಂದು ಕಿವಿಗೆ ಏನೋ ಲೋಲಾಕಿನ ತರಹ ತೂಗುಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಪ್ಪ ಬಳೆ ತರಹ ಇತ್ತು. ಈ ಕನಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದೂ ನಾಪತ್ತೆ! ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಅದೇನೋ ಸಮಾನತೆ, ಹೆಣ್ಣು-ಗಂಡು ಭೇದಭಾವ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು...'' ಅಂತೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚಿಸ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಗೀರು ಪ್ಯಾಂಟು, ಶರ್ಟು ಹಾಕೋದಾದ್ರೆ, ಇನ್ನು ಗಂಡು ಹುಡುಗರು ಸೀರೆ ಉಡೋ ದಿನಾನೂ ಬರಬಹುದೇನೋ? ಮುಂಡೇವು ಅತ್ಲಾಗೂ ಇಲ್ಲ... ಇತ್ಲಾಗೂ ಇಲ್ಲ... ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರಗಳು. ಇನ್ನು 'ಮಕ್ಕಳನ್ನ ನಾವೇ ಯಾಕೆ ಹೆರಬೇಕು? ನೀವೂ ಅದ್ರಲ್ಲಿ ಭಾಗಿ ಆಗ್ಬೇಕು' ಅಂತ ಈ ಹುಡುಗಿಯರು ಅದಕ್ಕೂ ಪ್ರತಿಭಟಿಸೋ ಕಾಲ ಬಂತೇ...? ಇನ್ನೂ ಏನೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಬೇಕೋ? ಪಾಪ, ಕಾವೇರಿನ್ನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ಸಂಕಟ ಆಗುತ್ತೆ. ಸ್ವಾಮಿ... ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ... ಎಂಥಾ ಕಾಲ ತಂದಿಟ್ಟಿಯಪ್ಪಾ....' ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೂ ಬತ್ತಿ ಬುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒಳನಡೆದರು.

''ಸರೋಜಕ್ಕ.... ಸರೋಜಕ್ಕ...'' ಅನ್ನುತ್ತಲೇ ಒಳಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜ್ಯೋತಿ ರುಕ್ಕಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ''ಅಜ್ಜಿ ಸರೋಜಕ್ಕ ಮನೇಲಿ ಇಲ್ವಾ? ಶೋಭಾ, ರವಿ ಯಾರೂ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲ! ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇದೆ. ಒಬ್ಬರೇ ಇದ್ದಾಗ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಿಡಬೇಡಿ ಅಜ್ಜಿ. ಕಾಲ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ'' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೇ

''ಹೌದು ಕಣಮ್ಮಾ ಜ್ಯೋತಿ. ಕಾಲ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿದೆ ಅನ್ನೋದು ನನಗೂ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಥ ಆಗ್ತಾ ಇದೆ. ಅಲ್ವೆ ತಾಯಿ, ನಿನ್ನ ಹೆರಿಗೆ ಆಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಿಲ್ಲ... ಬಾಣಂತಿ ಆಗಲೇ ಹೀಗೆ ಚಳಿ, ಗಾಳಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ ಹೊರಗೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡೋದೂಂದ್ರೇನೇ'' ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಅಜ್ಜಿ.

''ಅಯ್ಯೋ ಅಜ್ಜಿ... ಬಾಣಂತಿ, ಬಾಣಂತನ ಅಂತ ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗದೆ ಒಳಗಿರೋದಿಕ್ಕೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಬೇಜಾರು... ಮಹಾಬೋರು. ಅದೂ ಅಲ್ದೆ Job ಅಂದ್ರೆ ಹೊರಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗೋ ನಮಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು matarnity leave, ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಥದಲ್ಲೀ ಬಸರಿ-ಬಾಸಣಂತಿತನದ ರಜೆ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಮೊದಲ್ನೇ ಹೆರಿಗೆ ಅಂತ ಹೆದರ್ಕೊಂಡು ಅಮ್ಮ ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಮುಂಚೆನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ್ಲು. ಈಗ ಇನ್ನು ಹದಿನೈದು ದಿನ ರಜೆ ಅಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿರೋದು. ಇನ್ನು ಮೂರೋ, ಐದೋ ತಿಂಗಳು ಬಾಣಂತನ ಅಂದ್ರೆ ನನಗೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ಎತ್ತಂಗಡಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟೆ.'' ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಳು ಜ್ಯೋತಿ.

''ಏನೋಮ್ಮ.... ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಬಾಣಂತನ ಅಂದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಕಟ್ಟುಪಾಡು... ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು! ಆಹಾರ, ಪಥ್ಯ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲೂ. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ದಿನ ಎಣ್ಣೆ ಸ್ನಾನ... ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಅರಿಶಿನ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ, ಹಂಡೆ ತುಂಬಾ ಹಬೆಯಾಡೋ ಬಿಸಿ ನೀರು ಬಾಣಂತಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ತಲೆಗೆ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ, ಲೋಭಾನ ಹೊಗೆ ಹಾಕಿ, ಕೂದಲು ಒಣಗಿಸಿ, ಮೈಗೆ ಶಾಖ ಬರೋಕೆ ಬಜಿಪುಡಿ ಸವರಿ, ಮೈ ತುಂಬಾ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹೊದಿಸಿ, ತಲೆಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಇಷ್ಟೂ ಶೀತ ಆಗದ ಹಾಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸ್ತಿದ್ರು. ನೀನು ನೋಡಿದ್ರೆ ಹೀಗೆ ಬಿಡುಬೀಸಾಗಿ ಚೂಡಿದಾರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡ್ತಿದ್ದಿಯಾ. ಹಸಿಮೈ ಏನಮ್ಮಾ ಗತಿ ಹೀಗಾದ್ರೆ?'' ವ್ಯಥಿತರಾಗಿ ಕೇಳಿದರು ಅಜ್ಜಿ.

''ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ ಅಜ್ಜಿ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದು, ಉಂಡು ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ರೆ ತಿಂದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜೀರ್ಣ ಆಗತ್ತೆ. ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಲ ಬರುತ್ತೆ. ಬರೀ ಪಥ್ಯದ ಊಟ ಮಾಡಿ, ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೇಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಜೈಲುವಾಸ ಅನುಭವಿಸೋದ್ರಿಂದ ಏನು ತಾನೇ ಸಾಧಿಸಿದ ಹಾಗಾಗತ್ತೆ? ಆರೋಗ್ಯ ಹ್ಯಾಗೆ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತೆ? ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದೀನಿ. ಬಂದ ವಿಷಯನೇ ಮರೆತೆ. ನಾಳೆ ಮಗು ನಾಮಕರಣ. ಎಲ್ಲರೂ ಬರಬೇಕು ಅಜ್ಜಿ. ಸರೋಜಕ್ಕಂಗೆ ಹೇಳಿ.''

''ಸರಿ. ನಾಮಕರಣಕ್ಕೆ ಕರ್ಯೋದಿಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಬಂದ್ಯಾ ಮಹಾರಾಯ್ತಿ? ಏನು

ಹೆಸರು ಇಡ್ತಾ ಇದೀರ ಮಗೂಗೆ?'' ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಅಜ್ಜಿ.

''ಪಾಯಲ್'' ಅಂತ ಕೂಲಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು ಜ್ಯೋತಿ.

''ಏನೇ ಹಾಗಂದ್ರೆ? ಅದ್ಯಾವ ಭಾಷೆ ಹೆಸರೇ?''

''ಹಿಂದಿ ಹೆಸರು. ಪಾಯಲ್ ಅಂದ್ರೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಅಂತ ಅರ್ಥ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಸ ತರಹ ಇರಲಿ ಅಂತ ನಾನೂ, ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರೂ select ಮಾಡಿದೀವಿ'' ಹೊಸ ಡಿಸೈನ್ ಬಟ್ಟೆ select ಮಾಡಿದ ವಿಜಯದ ನಗೆ ಬೀರಿದಳು ಜ್ಯೋತಿ.

''ಆಯ್ತಮ್ಮ... ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಅಂತ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು ಸದ್ಯ. ಈಗಂತೂ ಗಂಡು, ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಒಂದೇ ತರಹ ಹೆಸರಿರುತ್ವೆ, ವಿಜಯ, ವಿಜಯ್, ಸಂತೋಷ್, ಪಕ್ಕದ್ಮನೆ ಹುಡುಗಿ ಮಗಳಿಗೆ ಅದೇನೋ ಕಿರಣ್ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಗಂಡು ಮಗು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ನೋಡು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ತಿದ್ವು, ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ಸೀತಾ, ಪಾರ್ವತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ನಾರಾಯಣ, ವಿಠಲಾ, ಕೇಶವ.... ಅಂತ ಕರೆಯುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯನೂ ಬರ್ತಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಹೆಸರುಗಳೋ ಅದರ ಅರ್ಥ ಆಗೋದು ಹಾಗಿರ್ಲಿ, ಬಾಯೇ ತಿರುಗೋಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊಟಕು ಮಾಡಿ, ವಿನ್ನಿ, ಪಿಂಕಿ, ಚಿಂಕಿ, ರಿಂಕಿ ಅಂತ ಏನೇನೋ... ಇರ್ಲಿ ಬಿಡು. ಇನ್ನು ಹದಿನೈದು ದಿನ ಆದ್ಮೇಲೆ ಊರಿಗೆ ಅಮ್ಮನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀಯೋ ಅಥವಾ ಮಗುನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಳಕ್ಕೆ ಮನೇಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಇದಾರೋ?'' ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದರು ಅಜ್ಜಿ.

''ಅಮ್ಮನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮಗೂನೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತೇವೆ.''

''ಏನೇ ಹಾಗಂದ್ರೆ...!'' ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದ್ದರು ಅಜ್ಜಿ. ''ಮತ್ತೇನ್ಮಾಡೋದು ಅಜ್ಜಿ? ಮಾನೇಲಿ ನಾವಿಬ್ರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗವ್ರು. ಮನೇಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಂಗಿ, ತಮ್ಮಂಗೆ, ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಆಗತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಗೂನೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇದು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೀವಿ, ಬೇರೆ ದಾರಿನೇ ಇಲ್ಲ. ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಅಜ್ಜಿ ಬರ್ತೀನಿ. ಸರೋಜಕ್ಕಂಗೆ ಹೇಳಿ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿ'' ಎನ್ನುತ್ತಾ ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬ್ಯಾಗ್ ಹೆಗಲಿಗೆ ಏರಿಸಿ ಸ್ಕೂಟರ್ start ಮಾಡಿ ಹೊರಟ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರುಕ್ಕಜ್ಜಿಗೆ ಅಳಬೇಕೋ, ನಗಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ!

'ಅಲ್ಲಾ ಇದೆಂತಹ ಕಾಲ ಬಂದು ವಕ್ಕರಿಸಿದೆ? ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಸಮಾನ ಅಂತ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಡ್ರೆಸ್ಸು, ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹೆಸರು, ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಆಫೀಸರ್,

ಡಾಕ್ಟರು, ಮ್ಯಾನೇಜರ್... ಉದ್ಯೋಗಿಗಳು ಅಲಂಕಾರಗಳಂತೂ ಸಮಾನ ಅಲ್ಲ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವೇ ಸೈ!

ಮೊನ್ನೆ ಬಂದಿದ್ರಲ್ಲ ಆ ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಕ್ಯಾನ್ ಇನ್ನು ಆ ಶಿಖಂಡಿ ಅಂತಿದ್ದ ಹ್ಯಾರಿ...? ಇನ್ನೂ ಏನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಈ ಕಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ? ಮೊದಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಲಂಗ, ದಾವಣಿ ಇಲ್ಲ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು, ಮೈ ತುಂಬಾ ಸೆರಗು ಹೊದ್ದು, ಕೈ ತುಂಬಾ ಬಳೆ, ಮುಡಿ ತುಂಬಾ ಹೂವು, ಕೆನ್ನೆಗೆ ಅರಿಶಿನ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ, ಕಾಸಗಲ ಕುಂಕುಮ ಬೊಟ್ಟು, ಕಿವಿಗೆ ಓಲೆ, ಝುಮಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹಬ್ಬ, ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಹಬ್ಬದಂತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ? ಒಮ್ಮೆ ಎದುರು ಮನೆ ಜಯಮ್ಮನ ಸೊಸೆ ಮಂಗಳಗೌರಿ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮಕ್ಕೆ ಕರೆಯೋದಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳ ಭುಜದ ತನಕ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲಿಗೆ ಹೇಗೋ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಚೌರಿ ಸೇರಿಸಿ ಜಡೆ ಹೆಣೆದು ಹೂ ಮುಡಿಸಿದ್ದರು ಅವಳ ಅತ್ತೆ! ಇನ್ನು ಸದಾ ಚೂಡಿದಾರ್, ನೈಟಿಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದವಳಿಗೆ ಸೀರೆ ಅತಿ ಘೋರ ಹಿಂಸೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿರಿಗೆ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜಡೆಯ ತುದಿ ಹಿಡಿದು balance ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗುಟ್ಟುತ್ತಲೇ ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆ ಗುಂಪಾಯ್ತು...." ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಸೊಸೆ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ದನಿ ಕೇಳಿದಂತಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಏಳ ಹೊರಟ ರುಕ್ಕಜ್ಜಿ ಎದುರಿಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ 'ಏನೇ ಇದು ಅವತಾರ...'! ಎನ್ನುತ್ತಾ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತರು!

ಅವರ ಸೊಸೆ ಸರೋಜಾ, ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಮೊಣಕಾಲಿನ ತನಕ ಕೂದಲಿದ್ದು ಜಡೆ ಹೆಣೆದು, ಹೂ ಮುಡಿದು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಸೊಸೆ ಈಗ ಬಾಬ್‌ಕಟ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎದುರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದ್ದಿರಬೇಡ?

"ಅಜ್ಜಿ, ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಅಮ್ಮನ ಮೇಲೆ Please... ನಾನೂ, ರವಿನೇ ಅಮ್ಮಂಗೆ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ 'ಬ್ಯೂಟಿ ಪಾರ್ಲರ್'ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ 'ಬಾಬ್‌ಕಟ್' ಮಾಡಿಸಿದ್ವಿ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜಡೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋದು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ದಿನಾ ಎಷ್ಟು ಟೈಮ್ waste ಆಗ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಪುಟ್ಟಮ್ಮನ ತರಹಾ ಕಾಣ್ತಾ ಇದ್ಲು. ಈಗ ಅಮ್ಮ ಎಷ್ಟು 'ಮಾಡ್' ಆಗಿ ಕಾಣ್ತಾಳೆ ಅಲ್ವಾ? ಅಂತ ಅವಳನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು.

"Mummy you look so young now" ಅಂತ ಶೋಭ ಎಂದಾಗ ರುಕ್ಕಜ್ಜಿ ಇನ್ನೂ ಗರಬಡಿದವರಂತೆ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದರು.

★★★

ಸಾಲಿಮನಿಯ ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್

– ಕಂ.ಭಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ನನ್ನ ಭಾವಮೈದ ಸಾಲಿಮನಿ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಟೂರ್ ಬಂದಿದ್ದ. ''ಈ ವರ್ಷ ಪೂರಾ ಟೂರೇ ಆಗೈತ್ರಿ ಭಾವಾಜಿ. ಮುಂಬಯಿ, ಚೆನ್ನೈ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ದಸರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೀವಿ. ಮುಂದಿನ ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಈ ಲಿಸ್ಟಿನಾಗೈತಿ ನೋಡ್ರಿ...'' ಎಂದು ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿದ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದ. ಅವನ ಪತ್ನಿ ದುರ್ಗವ್ವ, ಅವನ ನಾಲ್ಕು ಕುನ್ನಿಗಳು, ಸೂಟುಕೇಸು ಬುಟ್ಟಿ ಹೋಲ್ಡಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ದುಡು ದುಡು ಒಳಗೆ ನಡೆದವು. ಅವನ ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಠಿಕಾಣಿ ಹಾಕುವನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನ ಮಕ್ಕಳ ಸೈನ್ಯದ ಹಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣವೇ ಅಲ್ಲೋಲ ಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮಾಡುವುದೇನು? ಅವ ನನ್ನ ಭಾವಮೈದ. ''ಸಾರಾ ದುನಿಯ ಏಕ್‌ತರಫ್, ಜೋರೂಕ ಭಾಯಿ ಏಕ್ ತರಫ್'' ಅಲ್ಲವೆ?

''ಅಲ್ಲೋ ಸಾಲಿಮನಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೀಲು ಮಳಿ, ಪ್ರವಾಹ ಹರಿದೈತಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗೂ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ ನೋಟ ನೋಡೂ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ ಕಳ್ಳ ಕಾಕರ ಕಾಟ ಬ್ಯಾರೆ ಹೆಚ್ಚಾಗೈತಿ. ರೈಲು ಬಸ್ಸು ವಿಮಾನಗಳ್ನ ಸ್ಫೋಟ ಮಾಡೂದೇ ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗ ಆಗೈತಿ, ಹೀಂಗಿರುವಾಗ ಈ ಅಕಾಲದಾಗೆ ನೀ ಟೂರ್ ಹೋಗ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತೀಯಲ್ಲ. ನೀಂಗ ಅಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬ್ಯಾಡೇನು?'' ಎಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಡಿಸ್ಕರೇಜ್ ಮಾಡಲು ನೋಡಿದೆ.

''ನೀವು ಹೇಳೋದೂ ಖರೇನೆ ಐತಿ ನೋಡ್ರಿ, ಭಾವಾಜಿ. ಆದ್ರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಂಗೆ ಅನ್ವಯ ಆಗೋ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ ಬಿಡ್ರಿ. ಮಳಿ ಐತೀಂತ್ಲೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ನಾಗೆ ಆರು ಛತ್ರಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿನ್ರಿ. ಇನ್ನ ನಮ್ಮ ಮರಕುಂಟಿ ಮನೀ ಮುಂದೆ ಹರಿಯೋ ಓಪನ್ ಗಟಾರಗಳ ಪ್ರವಾಹದ ಮುಂದು ಈ ಪ್ರವಾಹಗಳು ಯಾವ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೂ ಬರವಲ್ದು ನೋಡ್ರಿ. ಬಡತನ ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಆಗೋಮಟ್ಟ ಕಳ್ರು ಇದ್ದೇ ಇರ್ತಾರೆ ಬಿಡ್ರಿ...''

''ಅಲ್ಲಪಾ ನೀ ಮನೀಗೆ ಬೀಗ ಜಡ್ದು ಹೀಂಗ ಊರೂರು ಸುತ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ರೆ ನಿನ್ನ ಮನಿಯಾಗೆ ಚೋರಿ ಆದ್ರೆ ನಿನಗೆ ಏನು ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬರ್ತದೆ ಹೇಳು ಮತ್ತ...'' ಅವನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ವಾಪಸಾಗಲಿ ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿ ನೋಡಿದೆ.

''ಹಾಂಗೆ ಮನೀಗೆ ಕಳ್ರು ಬಿದ್ರೂ, ನಂಗೇನೂ ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲ ಬಿಡ್ರಿ. ಮನ್ಯಾಗೆ ಇರೋ ಚೂರು ಪಾರು ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನಾಕಿ ಕತ್ತು, ಕೈನಾಗೈತಿ. ಇನ್ನ ಕ್ಯಾಷೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಪಾಕೀಟಿನಾಗೇ ಐತಿ. ಮನೀನಾಗೆ ಏನೈತ್ರಿ ಮಣ್ಣು. ನಾಕೈದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕೊಡಪಾನ, ಡಬ್ಬಾಗಳು ಅದಾವು. ಅದ್ನ ಯಾವ ಮೂಳ ಕದ್ದು ಒಯ್ಯೋವ ಹೇಳ್ರಿ...'' ಎಂದು ನಿರ್ಯೋಚನೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಸಾಲಿಮನಿ.

''ಇನ್ಯಾವ ಸಬೂಬನ್ನು ಹೇಳಿ ಈ ಭಂಡನ ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿಸುವುದು'' ಎಂದು ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ''ಹೀಂಗ ನಿನ್ನ ಪರಿವಾರನೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಕೊಂಡು ವರ್ಷ ಭರಪೂರ ನೀ ಹೀಂಗ ಟೂರ್ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತೀಂದ್ರೆ, ರೊಕ್ಕ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗತ್ತೈತಿ ಅಂಬೋ ಮಾಹಿತಿ ಅದೇನು ನಿಂಗೆ. ಈಗೆಲ್ಲಾ ಉಗಿಬಂಡಿ, ಬಸ್ಸುಗಳ ಛಾರ್ಜು ದುಪ್ಪಟ್ಟಾಗೈತಿ, ಗೊತ್ತದೇನು?'' ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದೆ. ಸಾಲಿಮನಿ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಜಗ್ಗುತ್ತಾನೆಯೆ? ತಮಿಳು ಖಳನಾಯಕನ ನಗೆ ನಕ್ಕ.

''ಅಲ್ರೀ ಭಾವಾಜಿ, ಈಗ ವಯೋವೃದ್ಧರಿಗೆಲ್ಲಾ ರೈಲು, ಬಸ್ಸಿನಾಗೆ ಮೂವತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕನ್‌ಸಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟಾರಲ್ರಿ, ವಯಸ್ಸಿನ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟೂ ಕೊಡೋ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ತಪಶೀಲೂ ಕೇಳೋ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ ನೋಡಿ ಮಣಿ ಹಾಕ್ತಾರ್ರಿ. ಅಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ಬಿಡ್ರಿ, ನಾ ಈಗ ಮೂವತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟು ಕನ್‌ಸೆಷನ್ನಾಗೆ ಟೂರ್ ಮಾಡ್ಕೋತಾ ಬಂದೀನಲ್ರಿ...'' ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಹೌಹಾರಿದೆ.

''ಅಲ್ಲೋ ನೀಂಗ ಇನ್ನೂ ಐವತ್ತು ಸಂವತ್ಸರ ದಾಟಿಲ್ಲ. ನೀ ವಯೋವೃದ್ಧ ಹ್ಯಾಂಗಾದೀಯ. ಇನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಳು ಎಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣವು...''

''ಭಾವಾಜಿ ನನ್ನ ತೆಲಿ ನೋಡ್ರಿ, ಎಲ್ಲಾ ನೆರತೈತಿ, ಇನ್ನ ನನ್ನಾಕಿ ತೆಲಿ ಕೂದ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೆಳ್ಳಗಾಗೈತಿ. ನಮ್ಮನ್ನ ವೃದ್ಧರಲ್ಲಾಂತ ಹೇಳ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬರೂಹಾಂಗಿಲ್ಲ ಬಿಡ್ರಿ...''

''ಮಕ್ಕಳಗಾದ್ರೂ ಪೂರ್ತ ಛಾರ್ಜು ಕೊಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಬ್ಯಾಕಲಪ್ಪ. ಆರು ವರ್ಷದ ಮ್ಯಾಲಿದ್ರೆ ಫುಲ್ ಛಾರ್ಜು ತಾನೆ?'' ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ಲಾಯರಿಯಂತೆ ನಾನು ಭುಜ ಕುಣಿಸಿದೆ.

ಅವನು ದೂಸ್ರಾ ಮಾತಾಡದೆ ಒಳಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದು ಸಾಲಾಗಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ''ನೋಡ್ರಿ ಇವು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಂಗೆ ಕಾಣ್ತವೊ, ಮುದುಕರ ಹಾಂಗೆ ಕಾಣ್ತವೊ ನೀವೇ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಹೇಳ್ರಿ'' ಎಂದ.

ಪಿತ್ತ ಪ್ರಕೋಪದಿಂದಾದ ಬಾಲ ನರೆಯ ತಲೆಕೂದಲು, ಕಲಬೆರಿಕೆ ಆಹಾರ, ಕಲುಷಿತ ನೀರು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದಾದ ಅಕಾಲ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ, ಮಕ್ಕಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಮುದಿತನದ ಮುದ್ರೆ, ಒತ್ತಿತ್ತು. ''ಖರೆ, ನೀ ಹೇಳೋದು ಬರೋಬ್ಬರಿ ಐತಿ. ಇವು ಮೂವತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟು ಕನ್‌ಸೆಷನ್‌ಗೆ ಲಾಯಖ್ಖಾಗೈತಿ'' ಎಂದು ನಾನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸಾಲಿಮನಿ ತನ್ನ ಟೂರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ.

★★★

ಹನಿಗವನಗಳು

ವಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು
ಹಲವರು ಆರಿಸುತ್ತಾರೆ
ನಂದಿಬೆಟ್ಟ
ವಿಶ್ವನಾದರೋ..... ಎಂಭತ್ತು
ಕೆ.ಜಿ. ತೂಕದ ತನ್ನ
ಹೆಂಡತಿಯ ತಬ್ಬಿ
ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ನಂದೀ
ಬೆಟ್ಟ

ಆಗಾಗ, ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು
ಮಾಡೋ ಉಳಿತಾಯ
ಭಾವೀ ಬದುಕಿನ
ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಅಡಿಪಾಯ

ಬಿ.ಆರ್. ಮೂರ್ತಿ

ಸತ್ಯಮೇವ ಜಯತೇ

– ಶಿವು

ಟಿ.ವಿ. ನಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಂಟನ್ನನ ಟೆಸ್ಟಿಮೊನಿ ಕೇಳಿದಾಗಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಡ್ಡ ಫಜೀತಿ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ನನ್ನ ಕಂಪ್ಯೂಟರಿನ ಕೀ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿ ಚೆಲ್ಲಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ಏನು ಬಂತು. ಹರಿಶಾನೇ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ [illegible] ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿ ಪಾಟೀಸವಾಲು ನಡೆಸಿದೆ. ಸತ್ಯ ಹಂತ, ಹಂತವಾಗಿ ಹೊರಬಿತ್ತು.

ಹಂತ 1: ''ಕಾಫೀನೇ? ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೀಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೇ? ಅನ್ಯಾಯ, ತೀರಾ ಅನ್ಯಾಯ. ನನಗೆ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಪ್ಪಾ ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತ. ನಿಜವಾಗ್ಲೂನಪ್ಪಾ. ಅಪ್ಪಾ, ನನಗೂ ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಅನ್ನೋದು ಇದೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳ್ತಿದೀನಿ, ನಾನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೀಬೋರ್ಡ್ ಮೇಲೆ ಖಂಡಿತಾ ಕಾಫಿ ಚೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.''

ಹಂತ 2: ''ಖಂಡಿತಾ ನಾನು ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲಾಪ್ಪಾ. ನಾನ್ಯಾಕೆ ಚೆಲ್ಲಲೀ ನೀನೇ ಹೇಳು. ನೀನು ಯಾಕೆ ನನ್ನ ನಂಬಬಾರದು ಅಂತ ನನಗೆ ಅರ್ಥಾನೇ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲಾಪ್ಪಾ.''

ಹಂತ 3: ''ಹೌದಪ್ಪ, ನಾನು ಕಾಫಿ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಜ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳ್ತಾ ಇದೀನಿ. ಹೌದು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಬಳಸೋವಾಗ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಬಾರ್ದು ಅಂತ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಒಪ್ಕೋತೀನಿ. ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ನಲ್ಲಾ. ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಸಲ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳೀ ಹೇಳೀ ಪ್ರಾಣಾ ಹಿಂಡ್ತೀಯಾಪ್ಪಾ. ಆದದ್ದು ಆಗಿಹೋಯಿತು. ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ನೋಡೋಣ.''

ಹಂತ 4: ''ನಾನೆಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ದೇ? ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದು ಕಾಫಿ ಚೆಲ್ಲಿದ್ಯಾ ಅಂತ. ನಾನು ಖಂಡಿತಾ ಕಾಫಿ ಚೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದು ಬ್ರು. ಛೆ! ತೀರ, ಬ್ರು ಗೂ ಕಾಫಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳೀದೇನಪ್ಪಾ ನಿನಗೆ?''

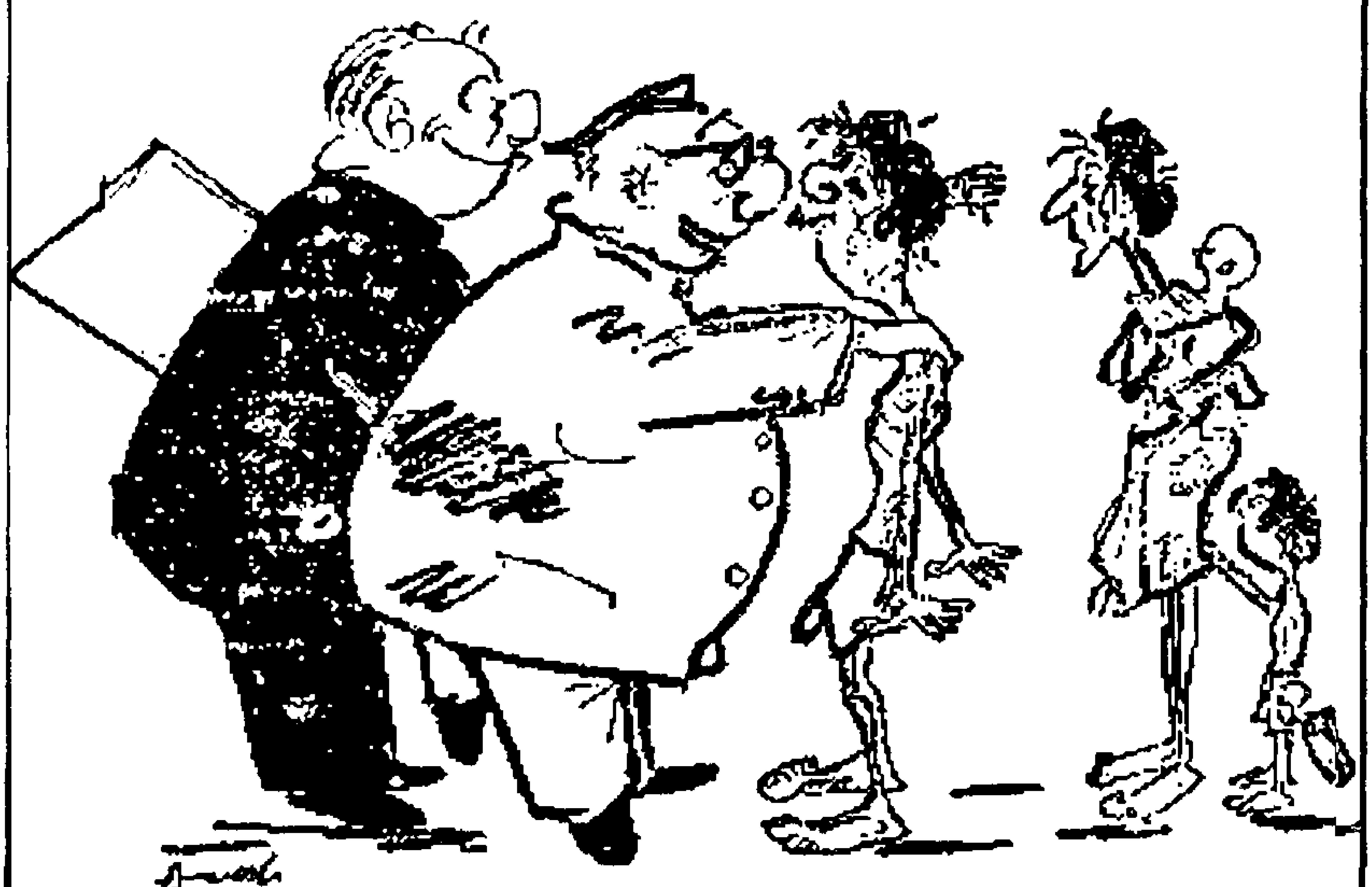
ಹಂತ 5: ''ಅಪ್ಪಾ, ಇಲ್ನೋಡು. ಕಾಫಿ ಚೆಲ್ಲಿದಾಗ ನಾನು ಇಂಟರ್ನೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಯ್ಲ್ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅಂದ್ರೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಅಂತ ಆಯ್ತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುಕ್ಕೆ ನಿನಗೇನು ಹಕ್ಕಿದೇ ಅಂತೀನಿ.''

ಹಂತ 6: ''ಆಯಿತಪ್ಪಾ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಗಿದೆ. ಭೂಮಿ ಏನಾದ್ರೂ ಈಗ ಸೀಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇಗ ಒಳಗೆ ಸೇರ್ಕೊಂಡು

ಬಿಡೋಣ ಅನ್ನೋಅಷ್ಟು ನಾಚಿಕೆ ಆಗ್ತ ಇದೆ. ನಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದು ನಿಜ. ಕೀಬೋರ್ಡ್ ಯಾವಾಗ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸ್ತೀಯಾಪ್ಪಾ?''

ಹಂತ 7: ''ಆಯಿತಲ್ಲಾ, ನಾ ಮಾಡಿದ್ದು ತಪ್ಪು ಅಂತ ಹೇಳಾಯ್ತಲ್ಲಾ. ನೀನು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಬಯ್ದರೆ ನನಗೆ ಗಿಲ್ಟ್ ಫೀಲಿಂಗ್ ಬಂದು ನಾಳೆ ಅದು ಸೈಕೋನ್ಯೂಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಗೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಿಳ್ಕೋ''

ಹಂತ 8: ''ಕೀಬೋರ್ಡ್ ರಿಪೇರಿಗೆ ನಾನು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕೇ? ಸುತರಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ನಾನು ಪಟ್ಟಪಾಡೇ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸ್ಲ ನಿನಗೆ? ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಇದೇನಾ ಪ್ರತಿಫಲ?''

ಶತಾಂಶ ೬.೫ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇದೆ.
ಇನ್ನು ಸುಖವಾಗಿರೋದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ
ಏನು ಧಾಡಿ ಅಂತೀನಿ.

ರಾ.ಶಿ. ಯವರ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಲೇಖನ ರಾಶಿಯಿಂದ ....

ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಿಲಕಿಲ

– ರಾ.ಶಿ.

ಸಂಜೆ ಏಳು, ಏಳೂವರೆ ಗಂಟೆ ಆಗಿರಬಹುದು. ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾವ್ ಅವರ ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಜನರ ಸಂತೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಒಬ್ಬ ರೋಗಿಯ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ, ಉಪಚಾರಕ್ಕೆಂದು, ನಾಲ್ಕು ಜನ ನೆರವಾಗಿ ಬರುವುದೇ ಕಾರಣ.

ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದ ಟಾಕ್ಸಿಯೊಂದು, ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನ ಎದುರಿಗೆ, ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಂತ ನಿಂತಿತು. ಹಾಕಿದ ಬ್ರೇಕಿನ "ಕಿರ್" ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೊರಲು ಕೂಡಿಸಿದಂತೆ, ಟಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಮೊದಲು ಇಳಿದವರು "ಡಾಕ್ಟರೇ! ಡಾಕ್ಟರೇ!!" ಅಂತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೀರಲ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಕಿರುಲಿದರು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕಿರುಲಿದವನನ್ನು ಕಂಡು ಆಜೂಬಾಜೂ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲ "ಏನಾಯ್ತು?' ಅಂತ ಸುತ್ತಲೂ ಜಮಾಯಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ರಾಜೀವ ಪುರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೇನೆ. ಒಂದು ಭಾಷಣ, ಒಂದು ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿ, ಒಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯ ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತರುವುದು ದುಸ್ಸಾಧ್ಯ. ಆದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೂಗಿಕೊಂಡರೆ, ಬಿದ್ದು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದರೆ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರು ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಜಾದೂ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬಂದು ಸಂತೆ ಸೇರುತ್ತಾರೆ.

ಟಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಇಳಿದು ಕಿರುಲಿದವರು ರಾಜೀಪುರದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಾಯರು ರಾಮರಾಯರು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ಅವರ ಮಗಳು ಹಿಂದೆಯೇ ಇಳಿದರು. ಟಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಮೂವತ್ತರ ಪ್ರಾಯದ ಒಬ್ಬಾತನನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಹುಷಾರಾಗಿ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಆತನನ್ನು ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನ ಒಳಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಟಾಕ್ಸಿಯಿಂದ ಆ ವೇಳೆಗೆ ರಾಯರ ಪತ್ನಿಯವರು ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. "ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳಿಯಂದರ ಭುಜ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಂದ್ರೆ" ಅಂತ ಗಂಡನಿಗೆ ಹುಷಾರು ಕೊಟ್ಟರು. "ಸರೋಜು, ನೀನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಕೋಮ್ಮಾ. ಬಲಗಾಲ ಮೇಲೆ ಬಾರ ಬಿಡದಂತೆ ನಡೆಸಮ್ಮಾ!" ಅಂತ ಮಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. "ಏನಾಯ್ತಮ್ಮ" ಅಂತ ಕೇಳಿದ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಳ್ಳೇದೆಲೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾಕೆಗೆ "ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಅಂತ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಅಳಿಯಂದಿರಿಗೆ ಹಾವು ಕಚ್ಚುಬಿಟ್ಟಿದೇಮ್ಮಾ!" ಅಂತ ಏದುಬ್ಬಸ ಪಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನೊಳಕ್ಕೆ ಗಂಡ ಮಗಳ ಹಿಂದೆ ಉರುಟಿಕೊಂಡಳು.

★★★

ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತಂತೆ ಪಾಪ! ಮೊದಲ ದೀಪಾವಳಿಯಂತೆ! ಚೊಚ್ಚಲು ಅಳಿಯನಂತೆ ಪಾಪ! ತ್ಸುತ್ಸು- ಅಂತ ಒಬ್ಬರು, ''ಕಾಳಿಂಗ ನಾಗರ ಅಂತೆ, ಆರಡಿ ಅಡ್ಡಗಲ ಇತ್ತಂತೆ ಅದರ ಹೆಡೆ ಅಂತ ಕೆಲವರು. ''ಜೋಯಿಸರು ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೇನೆ ಹೇಳಿದ್ದರಂತೆ; ಈ ವರನಿಗೆ ಕಾಳಸರ್ಪ ಯೋಗ ಇದೆ. ಸಾವಿತ್ರೀನ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡರೂ, ಸಾವು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಅಂತ'' ಎಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು.

ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನ ಮುಂದೆ ಸೇರಿದ ದೊಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜನರು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದೊಂಬಿ ಚದುರುವ ಚಿಹ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ.

★★★

ಲಾಯರು ರಾಮರಾಯರ ಆರ್ತನಾದ, ಸರೋಜನ ಬುಳುಬುಳು ಅಳು, ನಡುಗುತ್ತ ಬೆವರುತ್ತ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡು ಉಗಾಡುತ್ತ ನಡೆಯುವ ಅಳಿಯಮ್ಮೈಯ್ಯ, ಉರುಳು ಸೇವೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ದುಡುಮಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ಈ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಬೆದರಿ ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.

ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನ ಗರ್ಭಗುಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಡಾಕ್ಟರೇ ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಡೆಸಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿದರು. ರೋಗಿಯ ನಾಡಿ ಹಿಡಿದು ''ಏನಾಯ್ತಪ್ಪಾ! ಎಂದು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದರು.

''ಹಾವು ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಡಾಕ್ಟರೇ! ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಆಯಿತು'' ಎಂದು ಅತ್ತೆಮ್ಮನವರು ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ತಕ್ಷಣ ಡಾಕ್ಟರು ರೋಗಿಯ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು, ಅತ್ತೆಮ್ಮನವರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಾತುರದಿಂದ ''ಎಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿತಮ್ಮಾ!'' ಅಂತ ಆಕೆಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಹೋದರು. ''ನನಗಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರೇ! ನಮ್ಮ ಅಳಿಯಂದಿರಿಗೆ'' ಅಂತ ಅತ್ತೆಮ್ಮನವರು ದನಿ ಸಣ್ಣದು ಮಾಡಿದರು. ಡಾಕ್ಟರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ತೆಪ್ಪಗಾದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಸರೋಜ, ರಾಮರಾಯರಿಬ್ಬರೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ರೋಗಿಯ ನಾಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಡಾಕ್ಟರು ''ಈಗ ಹೇಳಪ್ಪಾ ಏನಾಯ್ತು'' ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅಳಿಯಮ್ಮೈಯ್ಯಂದಿರು ಹೇಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು.

''ಸಂಜೆ ಮುಂದೆ ವರಾಂಡಾದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಜತೆ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣ ಅಂತ ಮನೆಯಾಚೆ ಹೋದೆ. ಮನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಬೇಲಿಯಿದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ನಿಂತಿದ್ದೆ.

''ಸಿಗರೇಟು ಸೇದ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲವೇನಪ್ಪಾ'' ಎಂದರು ಡಾಕ್ಟರು. ಅತ್ತೆಮ್ಮನವರು ಸರೋಜಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಸರೋಜ ಗಂಡನ

ಮುಖ ನೋಡಿದಳು. ಅಳಿಯಮ್ಮೈಯ್ಯ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಸುಮ್ಮಗಿದ್ದರೆ ಸಮ್ಮತ.

''ಸರಿ! ಗೊತ್ತಾಯ್ತು! ಆಮೇಲೆ'' ಎಂದರು ಡಾಕ್ಟರು.

''ಕಾಲಿಗೆ ಏನೋ ಚುಚ್ಚಿದಂತಾಯ್ತು. ಸರಸರ ಅಂತ ಯಾವುದೋ ಹರಿದುಹೋಯ್ತು, ಮನೆಗೆ ಓಡಿಬಂದೆ. ಸರೋಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ''ಹಾವೇನಾದರೂ ಕಚ್ಚಿತೇ ಅಂದ್ರೆ'' ಅಂತ ಅವಳು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಟ್ಟಳು. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕೊಡಿ ಡಾಕ್ಟರೇ ಬಾಯಿ ಒಣಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕಾಲು ಚುಮ ಚುಮಾ ಅಂತ ಇದೆ. ಉರಿ ಹೆಚ್ಚಾ ಇದೆ. ಕಾಲು ಸೇದುಕ್ಕೆ ಶುರುವಾಗಿದೆ'' ಎಂದರು ಅಳಿಯಮ್ಮೈಯ್ಯಂದಿರು.

ಡಾಕ್ಟರು ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ನೀರು ತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ''ನಮ್ಮ ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ಬಲು ಬೆಲೆ ಅಪ್ಪಾ! ಅದನ್ನೇ ಕೇಳ್ತೀಯಲ್ಲಾ!'' ಅಂತ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ,

''ದೇವರದಯ ಡಾಕ್ಟರೆ! ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಮಗ ಶಾಮು ನೀವೇ ಅವನಿಗೆ ಫಸ್ಟ್ ಏಡ್ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಅವ ಬಂದ. ಹೀಗೆ ಅಂತ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೆ ಕಣಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದ. ಹಾವು ಕಡಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಚಾಕುವಿನಿಂದ ಕುಯ್ದು ಪರ್ಮಾಂಗನೇಟ್ ತುಂಬಿದ. ಅವನು ಫಸ್ಟ್ ಏಡ್ ಮುಗಿಸೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಟಾಕ್ಸಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು'' ಎಂದು.

ರೋಗಿಯ ಕಾಲನ್ನು ಡಾಕ್ಟರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಕಣಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಜೀರುಗುಣಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಗಿದಿದ್ದ ಸ್ಕೌಟ್ ಹಗ್ಗವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಕಾಲಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೂ ಕುಯ್ದ ಗುರುತೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಪ್ಪಾ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದ್ದು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅಂಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿದ್ದು ಎಂದು ರೋಗಿ ಹೇಳಿದ. ಅಂಗಾಲನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ + ಗುರ್ತಿನ ಹಗೂರಾದ ಗುರ್ತಿತ್ತು. ಪರ್ಮಾಂಗನೇಟ್ ಮೆತ್ತಿತ್ತು.

ಡಾಕ್ಟರು ನಕ್ಕರು. ಗಹಗಹಿಸಿ, ಕಿಲ ಕಿಲನೆ ನಕ್ಕರು!

''ಅಲ್ಲಾ! ಅಳಿಮ್ಮೈಯ್ಯ ಬೇಲಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಗ ನಟರಾಜನ ತರಹ ಒಂದು ಕಾಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತಿಂತಿದ್ದೆಯಾ'' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

''ಇಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರೇ!'' ಎಂದ ರೋಗಿ.

''ಅಂದರೆ ನಿನ್ನ ಅಂಗಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಹಾವು ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ'' ಎಂದರು ಡಾಕ್ಟರು.

''ಹೌದಲ್ಲಾ ಡಾಕ್ಟರೇ!'' ಅಂತ ಅಳಿಯಮ್ಮೈಯ್ಯ ನಕ್ಕ. ಅವನ ಗುಣಮುಖ ನೋಡಿ ಸರೋಜ ನಕ್ಕಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಅತ್ತೆ ಮಾವಂದಿರೂ ನಕ್ಕರು.

''ಮಸಲಾ ಹಾವನ್ನು ತುಳಿದರೆ, ಅದು ಕಾಲಿನ ಸುತ್ತ ಸುರಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು

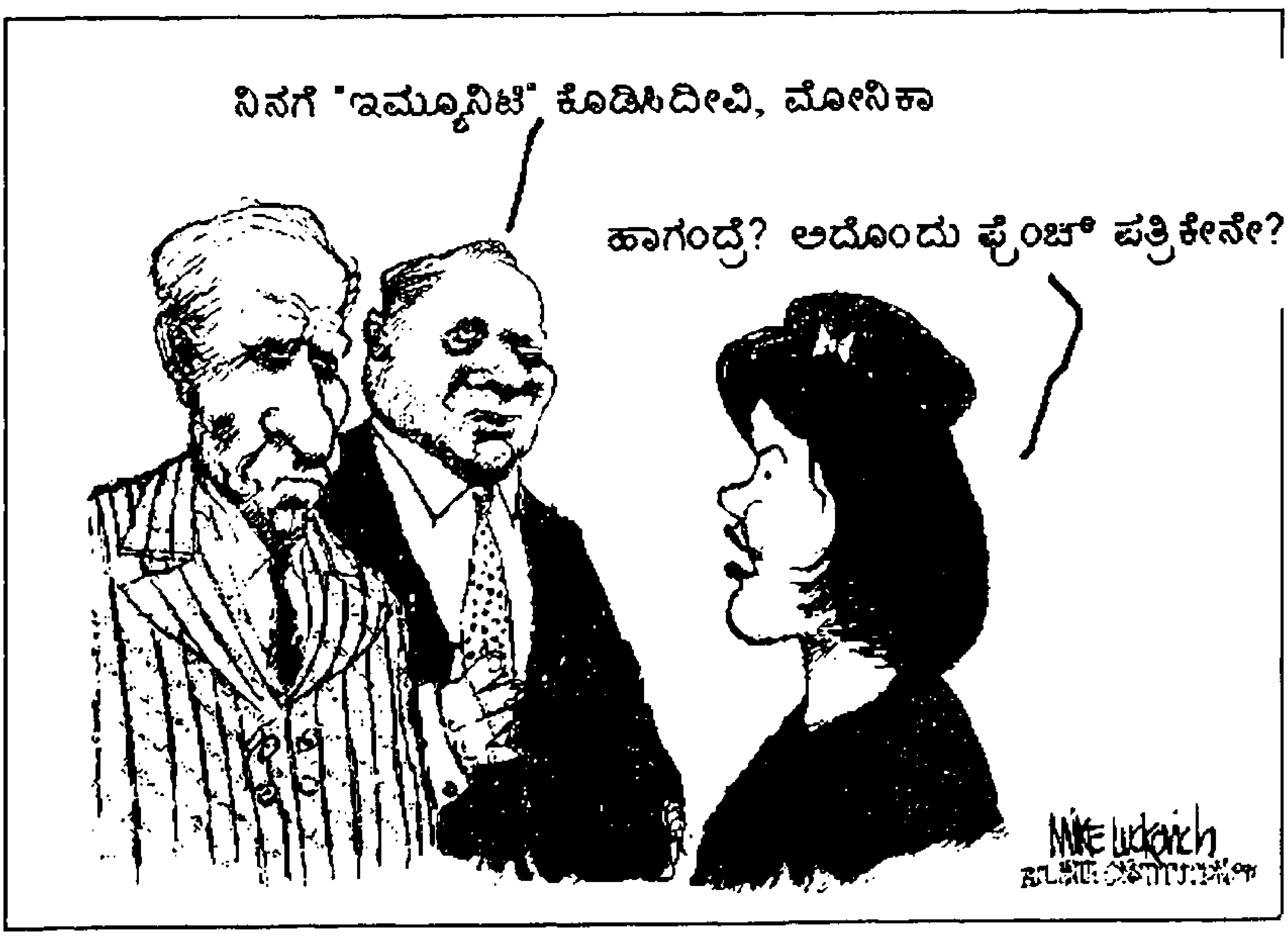
ಕಣಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕಚ್ಚುತ್ತೆ. ಹೆಡೆಯ ಮೇಲೆ ತುಳಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡರೆ, ಅದೂ ನಿನ್ನಂತ ಧಡೂತಿ ಅಧ್ಮಿ ನಿಂತುಕೊಂಡರೆ, ಆ ನತದೃಷ್ಟ ಹಾವು ಫಡ್ಚ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲವೇನಯ್ಯ'' ಎಂದರು ಡಾಕ್ಟರು.

ರಾಮರಾಯರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ''ನಿಮ್ಮ ಶಾಮುಗೆ ಫಸ್ಟ್ ಏಡ್ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು. ಎತ್ತು ಈಯಿತು ಅಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೇಲಿ ಕಟ್ಟು ಬಿಡ್ತಾನಲ್ಲ ಜಾಣ ಅವನ ಅಂತ ಹೊಗಳ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ ದಯವಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಡಿ. ಬಿಳುಚಿಕೊಂಡ ಗಂಡಸರಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಾಣಂತಿ ಲೇಹ ತಿನಿಸ್ಬಿಡ್ತಾನೆ ಅಂತ ಅಂದರು ಡಾಕ್ಟರು.

''ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ಬೆವರ್ತಿದೀನಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರೇ! ಕಾಲು ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಸೇದುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ'' ಎಂದ ರೋಗಿ.

ರೋಗಿಯ ಕಣಕಾಲಿನ ಮೇಲಿನ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾ ಡಾಕ್ಟರು ಹೇಳಿದರು ''ಹಾವು ಅಂತ ಯಾರೋ ಸೂಚಿಸಿದಾಗ, ಬೆದರಿಬಿಟ್ಟಿಕಣಯ್ಯಾ! ಈ ಚಿಹ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಯದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟುವುದು ಈಗ ಎದ್ದು ಹೋಗು, ಪಟಾಕಿ ಮತಾಪು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಮುಗಿಸು'' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು.

ಈ ಸುದ್ದಿಯು ಕ್ಲಿನಿಕ್ಕಿನ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಇದ್ದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ರೋಗಿಯು ಹೋಗುವಾಗ ದೊಂಬಿಗೆ ದೊಂಬಿಯೆ ಕಿಲಕಿಲ ಅಂತ ನಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಾಂತ್ವನ...

– ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದ ಮೂರನೇ ರಸ್ತೆ ಮಾರಪ್ಪ ನಲವತ್ತರ ಯುವಕ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಪೆಂಟರಿ, ವಯಸ್ಸಾದ ತಾಯಿ, ವಯಸ್ಸಾಗಿರದ ಮಡದಿ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳು ಇವನ ಸಂಸಾರ. ಇಡೀ ಬಡಾವಣೆಗೇ ಯಾವುದಾದರೂ ಮರಗೆಲಸದವಶ್ಯಕತೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಾರಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಈತ ಹಾಜರು, ಮನೆಯವರ ಸಂಗಡ ತನ್ನ ಐಡಿಯಾಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆಗಬೇಕಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪ ನೀಡಿ ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಕಾರ್ಪೆಂಟರಿ ಕುಲಕ್ಕೇ ಒಂದು ರೀತಿ ಅಪವಾದ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಮನುಷ್ಯ.

ಮಾರಪ್ಪನ ಸಂಸಾರದ ದೋಣಿ ಸಲೀಸಾಗಿ ಸಾಗ್ತಿದೆ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಆಘಾತ ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಬೆಳೆದಂತಾಗಿ ನುಂಗಲು, ತಿನ್ನಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಅನಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಹೋದ. ವೈದ್ಯರು ಕೆಲವು ದಿನ ಅದೇನೇನೋ ಔಷಧಿ ನೀಡಿ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿದರು. ಗಡ್ಡೆ ನೋವು ಹೆಚ್ಚಿತೇ ಹೊರತು ಅದೇನೂ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಲಿಲ್ಲ. ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ತೋರಿಸು ಮಾರಣ್ಣಾ... ಅಂತ ಡಾಕ್ಟರು ಹೇಳಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರು.

ತಜ್ಞ ವೈದ್ಯರು ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದರು. ''ಮಾರಪ್ಪಾ ನಿನಗೆ ಗಂಟಲ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಆಗಿದೆ. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದರೆ ಉಳಿಯೋ ಅವಕಾಶ ಸಹ ಇದೆ. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೀದೇ ಹೋದರೆ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ನರಳಿ ನರಳಿ ಬದುಕಿರುವಾಗಲೇ ಸತ್ತಂತೆ ಅನಿಸಲೂಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೇಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿದವರು ಇದಾರೆ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತೀಯಾ?'' ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

ಕ್ಯಾನ್ಸರು ಅಂಬೋ ಹೆಸರು ಕೇಳೀ ಮಾರಪ್ಪ ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದ. ರೋಗ ನಿವಾರಣೆಗೆ ತಗುಲುವ ವೆಚ್ಚವನ್ನ ನೆನಸಿಕೊಂಡೇ ಇವನಿಗೆ ಜಂಘಾಬಲ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ''ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಇಲ್ಲ ಸಾರು ನನ್ನತಾವ'' ಅಂದ.

''ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗು ಅಂತ ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ನನಗೆ ತಿಳಿದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೇವರು ಹಣ ತಗೊಳ್ಳಲ್ಲ'' ಅಂತ ಡಾಕ್ಟರು ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದರು.

ಮಾರಪ್ಪನಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರು ಅಂತ ತಿಳಿದು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಬೇಜಾರು ಮತ್ತು ಅನುಕಂಪ ಉಂಟಾಯಿತು.

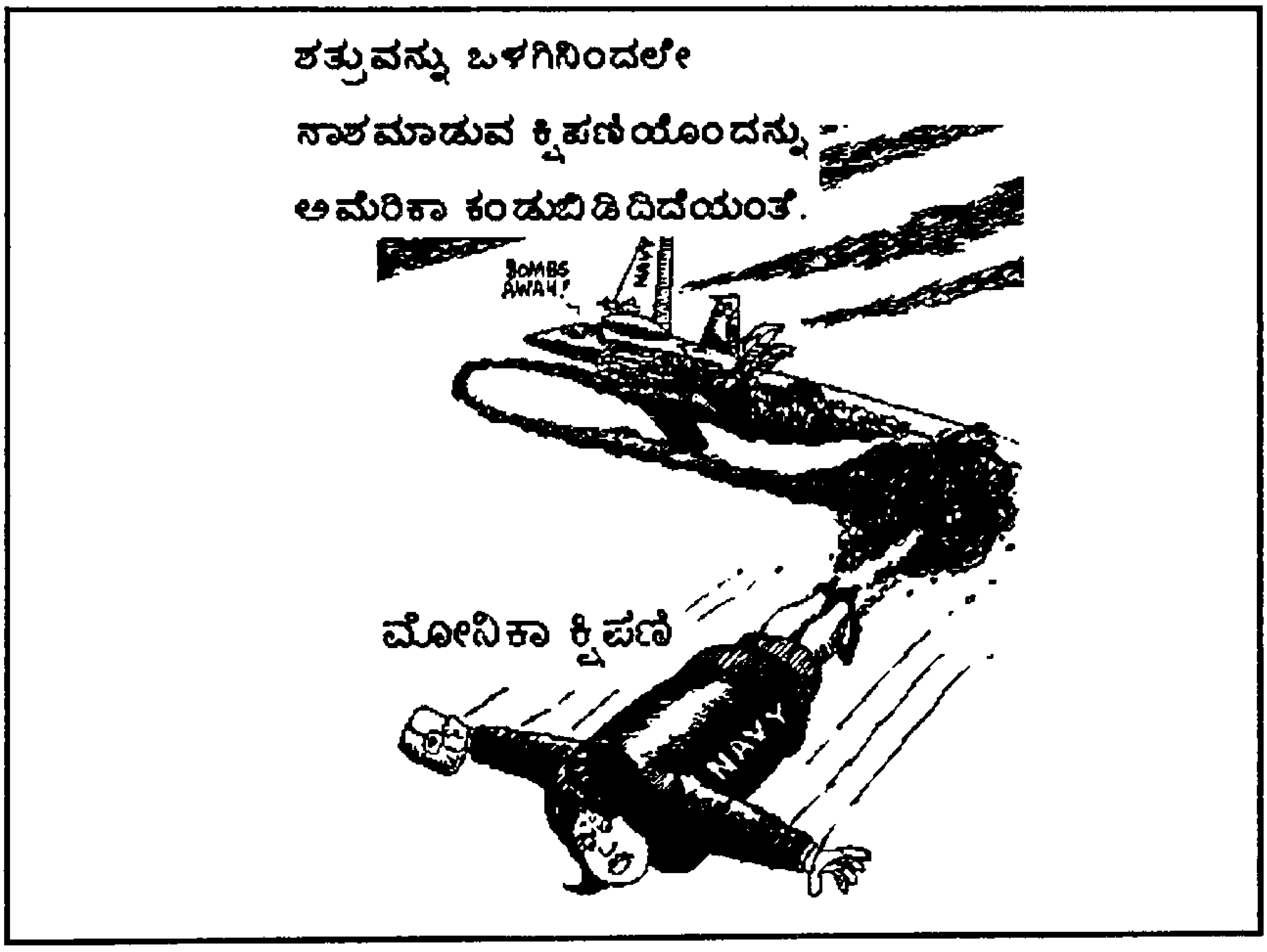
''ಮಾರಪ್ಪ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರ ತೂಗಿಸೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮಗಿರಲಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಖರ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ...'' ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ತುಂಬಿದರು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನವರ ಬಳಿ ಚಂದಾ ವಸೂಲಿ ನಡೆಸಿ ಅವನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದರು.

ಮಾರಪ್ಪ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದ. ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಆರಂಭ ಆಯಿತು. ರೇಡಿಯೇಷನ್ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಕೇಮೋಥೆರಪಿ ಅಂತ ಅದೇನೇನೋ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಅಂದರೆ ಮಾರಪ್ಪ ಮೂಳೆ ಮೂಳೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು, ತಲೆ ಪೂರ್ತಿ ಬೋಳಾಗಿ ನಲವತ್ತೆರಡರ ಮಾರಪ್ಪ ಎಂಬತ್ತರ ತರಹ ಕಾಣುವಂತೆ ಆಗಿದ್ದು.

ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಂತರ ''ಇನ್ನ ನೀ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಹುದು...'' ಅಂತ ವೈದ್ಯರು ಮಾರಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮಾರಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನನ್ನ ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರು, ಅವನ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಹೇಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರು ಅಂತೀರಾ? ಎಲ್ಲರೂ (ಅವನ ತರಹವೇ) ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗುಲಾಬಿ ಹೂ ಹಿಡಿದು ''ಮಾರಪ್ಪ ವಿ ಆರ್ ವಿತ್ ಯೂ, ವಿಷ್‌ಯೂ ಸ್ಪೀಡಿ ರಿಕವರಿ'' ಅಂತ ಕೋರಸ್ ಹಾಡಿದರು. ಮಾರಪ್ಪನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯತೆ, ಕಣ್ಣಲಿ ಥಳಥಳ ನೀರು ಹರೀತು. ಕ್ಯಾನ್ಸರ್‌ನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವ ರೋಗಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಂತ್ವನ ಸಾಧ್ಯವೇ?

(ಆಧಾರ: ಚಿಕನ್‌ಸೂಪ್ ಫಾರ್ ದಿ ಸೋಲ್)

ಅಪರಂಜಿಯ ಅಂತರ್ದೃಷ್ಟಿ

– ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆ

ಅಪರಂಜಿ ಯಾಕೋ ಖುಷೀಲಿದ್ಲು, ''ಯಾಕ್ ತಾಯಿ ಹಂಗ್ ನಗ್ತಿದೀಯ? ಏನ್ ಕಂಡೆ... ಏನದ್ಭುತ ಕಂಡೆ'' ಅಂತ ಕೇಳ್ದೆ.

ನಗ್ತಾ ಇದ್ ಅಪರಂಜಿ ತಟಕ್ಕನೆ ಸೀರಿಯಸ್ಸಾದ್ಲು ಕೈ ಎತ್ತಿ ''ಹಾಕ್ತೀನ್ ನೋಡು... ನನ್ನನ್ನ ತಾಯಿ ಅಂತೀಯ... ನಾನಿನ್ನೂ ಷೋಡಷಿ... ಚಿರಯೌವನೆ'' ಅಂದಳು.

''ತಪ್ಪಾಯ್ತು... ಆದ್ರೆ ನೀ ನಕ್ಕಿದ್ದು ಯಾಕ್ಹೇಳು''

ಅಷ್ಟೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿಲ್ವ, ನೀನೊಬ್ಬ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ''

''ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ನಾನಲ್ಲ ಈ ಬೆಂದಕಾಳೂರಿನ ಮೇಯರು''

''ಅವರು ಹೆಸರಿಗೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ ಆದ್ರೆ, ನಾವೆಲ್ಲ ನಿಜವಾಗ್ಲೂ ಹುಚ್ಚಪ್ಪಂದ್ರು''

''ಏನ್ ಹಂಗಂದ್ರೆ''

''ಹಂಗಂದ್ರೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಂಬ್ಕಂಡಿದ್ವಲ್ಲ ಅದಿಕ್ಕೆ''

''ಅವರೇನೇಳಿದ್ರು... ನೀನೇನ್ ನಂಬ್ಕಂಡಿದ್ದೆ''

''ಅಲ್ಲ... ಹದ್ನೈದ್ ದಿನದೊಳ್ಗೆ ಈ ಊರಿನ ಹೊಂಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಚ್ಚಿಸಿ ಸರಿಮಾಡಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂದಿದ್ರಲ್ಲ''

''ಅಪರಂಜಿ... ಈ ಊರಿನ ರಸ್ತೇಲಿರೋ ಹೊಂಡಗಳನ್ನ ಅನ್ನು... ಆದ್ರೆ ಒಂದ್ ಹೊಂಡಾನೂ ಮುಚ್ಚಾದ್ಗೆ ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ''

''ಕಾಣ್ಸೋದೇನು ಮುಚ್ಚೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತೀನಿ...''

''ಬೇಜಾರ್ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಡ ನನ್ನಪರಂಜಿ ಇನ್ನೊಂದ್ ಗಡುವು ಕೊಟ್ಟಿದಾರೆ ಆಗ ಖಂಡಿತಾ ಮುಚ್ತಾರೆ'' ಅಂದೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ

''ಅದನ್ನೂ ನೀನು ನಂಬ್ಕೊಂಡ್ಯಲ್ಲ ನೀನು ಹುಚ್ಚಪ್ಪನೇ ಸರಿ''

ಅಂದು ಅಪರಂಜಿ ಘಕ ಘಕಾಂತ ನಕ್ಕಳು. ನಂತರ ವಿಷಯ ಬದಲಿಸಿ 'ನಿಂಗೆ ಮದ್ವೆ ಆಗಿದ್ಯಾ' ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು.

''ಆಗಿದೆ... ಯಾಕೆ?''

''ಸಧ್ಯ ಮದುವೆಯಾದ್ರೆ, ಒಂದೇ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಾಟ. ಆಗದೇ ಇದ್ರೆ, ಒಂದಾರು, ಎರಡಾರು, ಮೂರಾರು, ನಾಲ್ಕಾರು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಕಾಟ''

''ಅದ್ಹೇಗ್ಹೇಳ್ತೀಯ''

''ಹೌದಂತೆ... ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳನ್ನೇ ಅಂತೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕಾಡೋದು. ಪಾಪ ನಮ್ಮ ವಾಜಪೇಯಿಯವರನ್ನೇ ನೋಡು ಒಂದೆಡೆ ಜಯಲಲಿತ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಮಮತಾ... ಇವರಿಬ್ಬರ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ರಾಬರೀ ದೇವಿ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಸೇರ್ಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ರೆ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದು''

''ಏನು ಶ್ಲೋಕ ಅದು''

''ಅದೇ ಅಹಲ್ಯ ದ್ರೌಪದೀ ಸೀತಾ, ತಾರ ಮಂಡೋದರಿ ತಥಾ ಎರಡನೇ ಸಾಲನ್ನ ಮಾತ್ರ ಸಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ-ಮಾಡಿ ''ಪಂಚ ಕನ್ಯಾಸ್ಮರೇ ನಿತ್ಯಂ ಮಹಾ ಪಾತಕ ಆಗಮನಂ'' ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಬಹುದು.

''ಆದರೆ ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಜನ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಡ್ತಿದಾರಂತೆ''

''ವಾಸ್ತವ ತಾನೇ... ದರೋಢೆ ಮಾಡೋರ್ನ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೂರ್ಸಿ ಅವರು ದರೋಢೆ ಮಾಡ್ತಿದಾರೇಂದ್ರೆ''

''ಹಂಗಂದ್ರೇನಪರಂಜಿ''

ಬಿಹಾರದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಹೆಸರೇನಪ್ಪ''

''ರಾಬರೀ ದೇವಿ''

''ರಾಬರೀ ಅಂದ್ರೇನು''

''ದರೋಢೆ''

''ಅದನ್ನೇ ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು... ಹೆಸರಲ್ಲೇ ಅದಿರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಆಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ತಪ್ಪೇನು''

ನಂಗೇನ್ಮಾತಾಡ್ಬೇಕೋ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ... ಒಂದೆಡೆ ಹುಚ್ಚಪ್ಪ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ರಾಬರೀ ದೇವಿಗಳು ಕೊರೀತಾ ಇದ್ರು.

ಎರ್ರಾಬಿರ್ರಿ ಚಚ್ಚಿದ ಮಳೆಯಿಂದ ರಸ್ತೇಲಿ ಹಿರೋ ಹೊಂಡಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದವು

ಅಪರಂಜಿ ನಗ್ತಾನೇ ಇದ್ಲು. ನಾನು ನನ್ನ ಹೋಂಡಾ ನಡೆಸಿದೆ ಹೊಂಡ ನೋಡ್ಕೊಂಡು, ಪರ್ಸ್ ಭದ್ರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ರಾಬರೀದೇವಿ ಅಡ್ಡಹಾಕಿಯಾರು ಅಂತ ಹೆದರ್ಕೊಂಡು.

★★★

ನಾನು ಕಂಡ ಬಾಸ್ (Boss) ಗಳು

- ಯು.ಎಸ್. ರಾವ್

ಒಂದು ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವಿವಿಧ ಬ್ರಾಂಚ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಹಲವಾರು ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಧಿಪತ್ಯ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನಂತೂ, ನಾಲ್ಕು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸೇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು ದೂರ ದೂರದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ದೇಶಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಾರುಬಾರು ಸಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಒಬ್ಬರು ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ತಮಿಳಿನವರು. ರಜಾ ದಿನ ಬಂತೆಂದರೆ, ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಶೋ ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋಟೆಲ್ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮ್ಯಾಟಿನಿಗೆ ಕ್ಯೂ ನಿಲ್ಲುವರು. ಮ್ಯಾಟಿನಿ ಮುಗಿಸಿ, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಆಟ. ನಂತರ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿ, ರೂಮು ಸೇರುವರು. ದೊಡ್ಡ ಶಹರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರ್ಕಸ್, ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್, ಮ್ಯಾಜಿಕ್ ಶೋಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಿನಿಮಾ ಟಿಕೇಟು ದೊರಕದಿದ್ದರೆ, ಇವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಫೀಸು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಜಾಗ್ರತೆ ಮನುಷ್ಯ - ಹುಲ್ಲು ಬಣಬೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ಹುಡುಕುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿ. ಇವರ ಕೆಳಗೆ ಹೇಗಪ್ಪಾ ಏಗುವುದು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವಾಗ, ಆ ಸೆಕ್ಷನಿನ ಹಳೇ ಹುಲಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ''ಅವರು ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯ ಭಕ್ತರು ಅವರ ಕುಟುಂಬದವರೊಬ್ಬರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ MLA ಆಗಿದ್ದು ಜೈಲು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ'' ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಬಂದಿತು. ''ಸಾರ್ - ಎಮರ್ಜೆನ್ಸಿ ಹಾಕಿದುದರಿಂದ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು. ರೈಲುಗಳು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿವೆ. ನೀರು, ಕರೆಂಟು, ಟೆಲಿಫೋನುಗಳು ತಕರಾರಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ - ಆಫೀಸು ಸಮಯ 11 ರಿಂದ 6ರ ವರೆಗೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಊಟ ಕೂಡ ಆರಾಮವಾಗಿ ಮಾಡಿ, 30 - 10ರ ರಶ್ ತಪ್ಪಿಸಿ 11ಕ್ಕೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬರಬಹುದು ಇತ್ಯಾದಿ'' ಅವರು ಸಹಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಫೈಲ್ ತೆರೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಸ್ತುತಿ, ಅವರ ತ್ಯಾಗ, ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಶಿಸ್ತುಗಳ ವಿಷಯ ಕೊರೆಯುವರು - ಆ ನಂತರ ''ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ತಾನೇ'' ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಏನೂ ನೋಡದೆ ಸಹಿ. ನನಗೆ ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು. ರಜಾದಿನಗಳ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿ ಎಗ್ಜಿಬಿಷನ್, ಸರ್ಕಸ್, ಬಂದಿದೆ ಯಾವ ಸಿನೆಮಾ ಎಲ್ಲಿ ಥಿಯೇಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ, ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಭಯ, ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ವರ್ಷಾವಧಿಯ

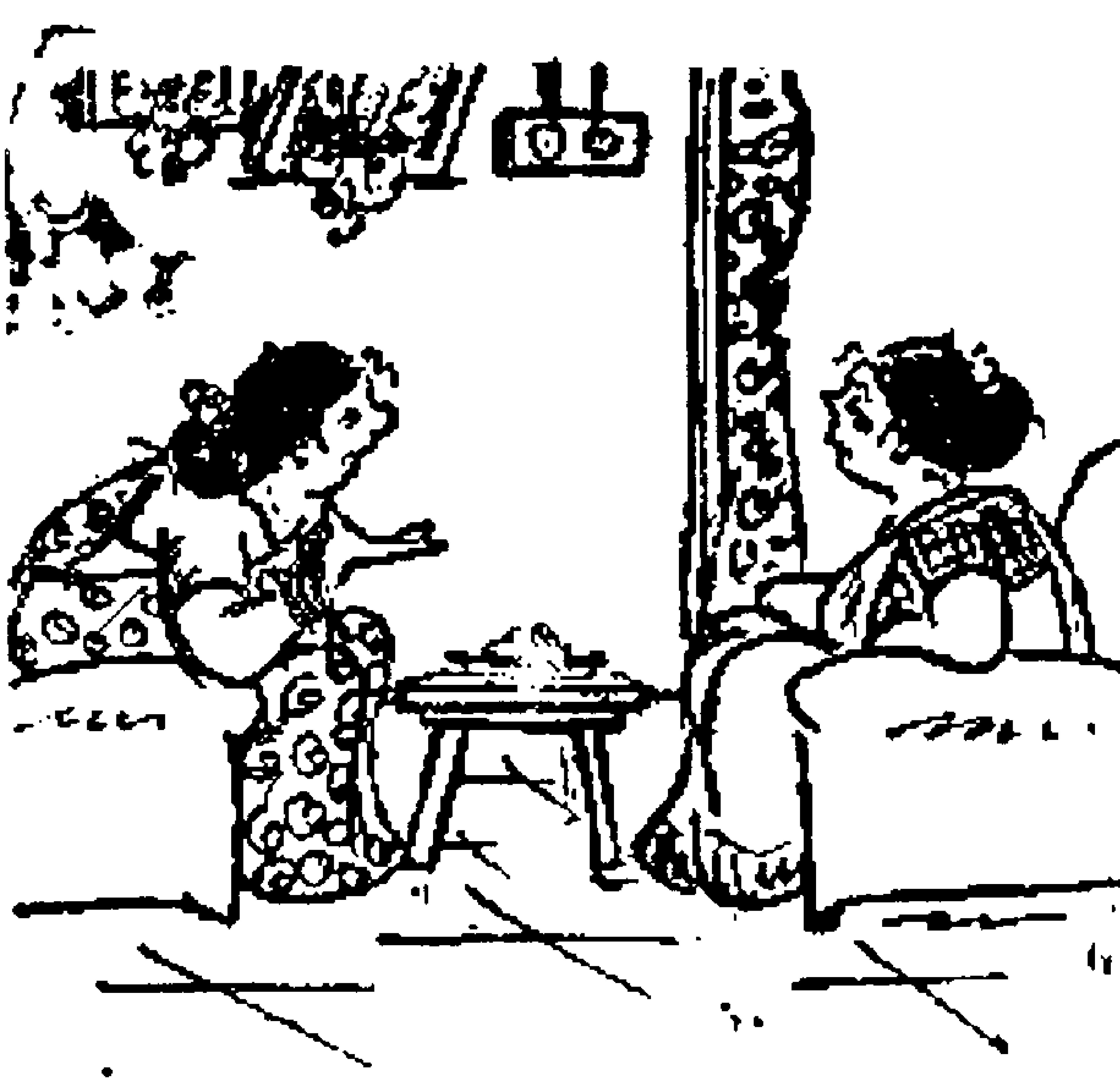
ಗುಪ್ತ ವರದಿ (Confidential Report) ಗಾಗಿ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್, ಬಡ್ತಿ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೇನಿಂಗ್‌ಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ತಮಿಳರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳಿದರೆಂದರೆ, ಗುಪ್ತ ವರದಿಯನ್ನು ಬರೆಯದೆ ಸಹಿಮಾಡಿ, ''ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ - ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸು'' ಎಂದರು! ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ - ಅಥವಾ, ಇದೂ ಒಂದು tactics ಇರಬಹುದು!

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಶುದ್ಧ ಬಂಗಾಳಿ. ತುಂಬಾ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮಹಾ ಜುಗ್ಗ ಎಂದು ಹೆಸರು ಹೊಂದಿದವರು. ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ Sharkskin Suit ಅವರ ಮಾವ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಮದುವೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊಲಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ! ಇಂಥವರಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಆಫೀಸಿನ ಘಟಾನುಘಟಿಗಳಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನವೇನೋ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದು ಯತ್ನ ನೋಡಿ - ''ಸಾರ್- ನೀವು ಈ ಆಫೀಸಿನ ಚಾರ್ಜ್ ತಕ್ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಈ ಆಫೀಸಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಶಿಶುಗಳೆಲ್ಲಾ ಗಂಡು! ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೇ ಕಾಲ್ಗುಣ ಸಾರ್ ನಿಮ್ಮದು!'' ನಮ್ಮ ಬಂಗಾಳಿಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಎರಡು ವರ್ಷ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಸವೆಸಿದ್ದ ಕಾರಣ ನಾನು ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ಅವರಿಗೆ. ಕರೆದು ಕೇಳಿದರು ''ಏನು ಅರ್ಥ ಇವನ ಮಾತು'' - ನನಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಆದರೆ ಹೊಗಳಿಕೆ ವಿನಃ ಬೇರೇನೂ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು, ''ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾರ್ - ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ'' ಎಂದೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಾಶ್ಮೀರ ಪಂಡಿತರು. ಜಮ್ಮುವಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಮನೆ. ದೊಡ್ಡ ಗಲ್ಲಮೀಸೆ ಕುಣಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆಂದರೆ, ಎಂಥವರಿಗೂ ನಡುಕ ಬರಬೇಕು. ಇವರೊಡನೆ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಟೂರ್ ಮಾಡುವ ಯೋಗ ಬಂದಿತು. ಪಠಾನ್‌ಕೋಟ್ ವರೆಗೆ Official programme ಹಾಕಿ, ಜಮ್ಮುವಿಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ವೈಷ್ಣೋದೇವಿ ನೋಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಭಾರತದ ವಿಭಜನೆಯ ಕಾಲದ ಕಥೆಗಳು, ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ನಡೆದ ಸ್ಥಳಗಳು, ಅಮೃತಸರ್, ಭಾರತ-ಪಾಕಿಸ್ಥಾನಗಳ ಗಡಿ ಎಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿದರು. ಪ್ರತಾಪ್‌ಸಿಂಗ್ ಕೈರೋನರ ಪ್ರತಾಪದ ಕಥೆಗಳು ಬೇರೆ. ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಸಾಧು, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೆ ನಮ್ಮಂತೆ ಒಂದು ಕಪ್ ಚಾ ಸಾಲದು - ಮೂರು ಕಪ್ ಆದರೂ ಬೇಕು. ಟೀ ಸರಬರಾಜು ಬೇಂಕಿನಿಂದ ಆದುದರಿಂದ, ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಲಾಚಿದರು. ''ಮೂರು ಕಪ್ ಟೀ ಕೇಳಲು ಸಂಕೋಚವಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನೇ

ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರು!'' ನನಗೆ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ - ನೋಡಿಕೊಂಡೆ.

ಬಿಹಾರಿಗಳು, ಗುಜರಾತಿಗಳು ಬಾಸ್ ಆಗಿರುವಾಗ ಏನೂ ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣದ ಮೆದುಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಲ್ಲುದು. ಎಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು 30 ವರ್ಷ ಸವೆಸಿದರೂ, ಪ್ರಮೋಷನ್ ದೊರಕಿದುದು ನಾನು ಮಂಗಳೂರಿನವನೆಂದು ಮಾತ್ರ. ಮಿನಿಸ್ಟರು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ತೆರೆಯಲು ಆದೇಶ ನೀಡುವಾಗ, ಆ ಊರು ಎಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೂಡ ತಿಳಿಯದ M.D. ಸಾಹೇಬರು, ಯಾವುದೋ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾನು ಅದೇ ಊರಿನವನೆಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು, ಒಂದೇ ಸವನೆ ಮೇಲೇರಿಸಿದರು - ''ಸಾರ್ - ನನ್ನ ಸರ್ವಿಸ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಲೆಕ್ಚರ್ ಬಿಗಿಯಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ'' ಎಂದು ಗೋಗರೆದರೆ, ಕೇಳದೆ ಆರ್ಡ್‌ರ್ ಹೊರಡಿಸಿಯೇಬಿಟ್ಟರು. ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರೇನಿಂಗ್ ನಾನು ರಿಟೈರ್ ಆಗುವ ಸಮಯ ಬಂದುದರಿಂದ, ದಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ, ಯಾವ ಬಾಸ್ ಏನು ರಿಪೋರ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆಂದು ಗುಪ್ತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ.

ಅವರಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾ ಆ ಮೋನಿಕಾಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಯಸ್ಸಿಗೇ ಗಂಡು ಹುಡುಕಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಗರಣ ಆಗ್ತಾನೇ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ ಅಲ್ವೇನ್ರೀ!

ಅಮೇರಿಕೋಪಾಸನೆ

- ಎಂ.ಎನ್.ಕೆ.

ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದವರು ಬರೆದಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಎರವಲು ತಂದೂ ತಂದೂ ಓದಿ ಓದಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದೆ.

'ನಾ ಕಂಡ ಅಮೇರಿಕಾ' 'ಅಮೇರಿಕಾ - ನಾ ಕಂಡಂತೆ' 'ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಾನು' 'ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಅವರು' 'ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳು' ಒಂದೇ ಎರಡೇ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು?

ಈ ಎಲ್ಲಾವೂ ಹೇಳುವುದು ಒಂದೇ; ಅಮೇರಿಕಾ ಭೂಸ್ವರ್ಗ-ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ನರಕ.

ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ರಸ್ತೇಲಿ ಉಗಳೋದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಕಕ್ಕಸ್ಸುಗಳು ಎಷ್ಟು ಕ್ಲೀನ್ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲೇಹಾಕಿ ಊಟಾನೂ ಮಾಡಬಹುದು; ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರೀ ಆಫೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಚದ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ: ಅಲ್ಲಿನ ನೀರು ಕುಡಿದರೆ ಡಿಸೆಂಟರಿ ಆಗೋದಿಲ್ಲ: ಅಲ್ಲಿನ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಉಚ್ಚೆ ಹುಯ್ಯೋದಿಲ್ಲ: ಹಾಗೇನಾದರೂ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಭಾರತದಿಂದ ಬಂದಿರೋರೇ ಇರಬೇಕು, ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಐವತ್ತನೇ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಸಲೆ ಹೋದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ನಮ್ಮ ಬಡ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟರು. ತಮ್ಮ ಹಳೇ ದೋಸ್ತ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದರು. ನಾನೂ ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಬಹಳ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಹೋದೆ. ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ ಪುತ್ರಿಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಪುಟ್ಟ ಪರಿಚಯ ಭಾಷಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ''ಅವರೂ ನಾನೂ ಬೈಟೂ ಕಾಫೀ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್. ನನ್ನ ಚಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತ್. ನನ್ನ ಕಂಡರೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಡ್ತಾನೆ ನೋಡ್ತಿರಿ''

''ನಾನು ಬರೆದ ಕಾಗದಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಾನೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದೇಕ್ಕೆ ಬರೆಯೋದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರಲ್ಲಾ ಅವರೇನಾ ಇವರು?'' ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು ನನ್ನ ಪುತ್ರಿ. ''ಹಾಂ ಹೂಂ ಹಾಗಲ್ಲ...'' ಅಂತ ತೇಲಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಪ್ರಶ್ನೇನ.

ಆ ಸಂಜೆ ಆ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಆತ ತನ್ನ ಪತ್ನಿ, ಪುತ್ರಿ ಮತ್ತು ಪುತ್ರ ಸಮೇತಾ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಕಾದಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪ ಮಗ ಭರ್ಜರಿ ಸೂಟ್ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮಗಳು ಜೀನ್ಸ್ ಟೀ ಶರ್ಟ್ ಹಾಕಿ ಚೂಯಿಂಗ್ ಗಂ ಅಗೀತಿದ್ದಳು. ಹೆಂಡತಿ ಭಾರೀ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಎಂ.ಜಿ. ರೋಡ್ ನವರತನ್ ಜ್ಯೂಯಲರ್ಸ್

ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ಮಣಗಟ್ಟಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ''ಥೂ ಟೇಸ್ಟೇ ಇಲ್ಲ'' ಅಂತ ಮೂಗು ಮುರೀತು ನನ್ನ ಸಂಸಾರ. ''ಸೋರ್ ಗ್ರೇಪಿಸಮ್'' ಅಂದೆ ನಾನು.

ಆ ಅಮೆರಿಕನ್ ಸಂಸಾರದ ಕೈ ಕುಲುಕುವ ಸಾಲಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡೆವು. ಎಲ್ಲಾರ ಕೈಲೂ Flower Bouquet ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಕೈ ಖಾಲಿ. ''ಏನ್ರೀ ಮಾಡೋದು'' ಅಂದಳು ನನ್ನವಳು. ಸುಮ್ಮನೆ ಆಕಾಶ ನೋಡಿದೆ. ಮುಂದಿನವರು ತಮ್ಮ ಬುಕೆ ಕೊಡುವಾಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ "How nice. What beautiful flowers! Thanks. Thanks" ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನಮ್ಮ ಸರದಿ ಬಂತು. ''ಓಹೋ ಏನಯ್ಯಾ ಹ್ಯಾಗಿದ್ದಿಯಾ. ನನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಾ ಬಂತಾ'' ಅನ್ನುತ್ತಾ ಹಲ್ಲುಕಿರಿದೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಬರೀ ಕೈ ನೋಡುತ್ತಾ "you are... you are..." ಅಂತ ತಡವರಿಸಿದ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದೆ. ಅವನ ತಲೇಲಿ ಯಾವ ಬೆಲ್ಲೂ ರಿಂಗ್ ಆದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಉಪಚಾರವಾಗಿ "Nice to see you" ಅಂತ ಕೈ ಕುಲುಕಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಭರ್ಜರಿ ಸೂಟ್ ಧರಿಸಿ ಕೈಲಿ ಭಾರೀ ಬುಕೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದವನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ. ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ಮುಂದೆ ಸರಿಯಿತು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ನಮ್ಮ ಬರೀ ಕೈ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸ್ಕಿಪ್ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರನ್ನು ಆಗಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

''ಏನಣ್ಣಾ ನಿಂ ಫ್ರೆಂಡ್'' ಅಂತ ಚುಡಾಯಿಸಿದಳು ನನ್ನ ಕುಮಾರಿ. ''ಸ್ವಲ್ಪ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಳಿ. ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಿಲ್ಲಾ'' ಅಂದೆ. ''ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಾ ಬರಲ್ಲಾ. ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲ್ಲಾ'' ಅಂದಳು ನನ್ನವಳು. ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಅವಳದೇ ಅಲ್ಲವಾ ಲಾಸ್ಟ್ ವರ್ಡ್ ಯಾವಾಗಲೂ?

ಸಂಜೆ ಕಳೀತು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಾವೇ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಪೂರಾ ಸಂಜೆ ಆ ಸಂಸಾರ ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಎಟುಕಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮೂಲೆ ಸೇರಿ ನಮ್ಮ ಊಟಾ ಮುಗಿಸಿದೆವು. ಬೇಜಾರಿಸಿಕೊಂಡ ನಾನು ಎರಡು ಬೀಡ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಉರಿಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಸಂಸಾರ Ice cream ಅನ್ನು ಎರಡೇ ಸಲ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ವಿದಾಯ ಹೇಳಲು ಹೋದಾಗ ಆತ "Are you in a hurry? dont you want to know how it is like in our place? We thought of answering your question after dinner" ಅಂದು ಮುಂದೆ ಹೋದ.

ಸಂದರ್ಭ ನನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮಗಳು "I knew there is a catch somewhere. This is no free dinner" ಅಂದಳು. ''ಮಹಾತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮನಿರ್ತೀಯಾ'' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ''ಆಗಲೇ ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆ ಆಯಿತು. ಎರಡು ಬಸ್ ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ

ಹೋಗಬೇಕು'' ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದೆ. "Oh no. thought you have come in your automobile" ಅಂದ. ''ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ ಆ ಭಾಗ್ಯ. ನೀನು ವಾಪಸ್ ಹೋಗೋಕ್ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಾ'' ಅಂತ ಕರೆದೆ. ತನ್ನ ಶುದ್ಧ ಅಮೆರಿಕನ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ "Totally out of question. We are too busy this time. Perhaps during next visit" ಅನ್ನುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋದ.

ಈಗಲೂ ನ್ನನ ಮಕ್ಕಳು ''ಹೇಗಿದಾರಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಚೆಡ್ಡಿ ದೋಸ್ತ್‌ಗಳೂ'' ಅಂತ ಆವಾಗಾವಾಗ ಹಂಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಂಗಿಸಲೀ ಬಿಡಿ. ''ಗಟ್ಟಿಯಾಗಂದ್ರೆ ಗಾಳಿಗೇ ಹೋಯ್ತು ಮೆತ್ತಗಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೇ ಆಯ್ತು'' ಅಲ್ವಾ?

ಹನಿಗವನಗಳು

- ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ಉಂಟು ಇಲ್ಲ:

ರೂಪುಂಟು, ಗುಣವಿಲ್ಲ
ಹಲ್ಲುಂಟು, ಕಡಲೆಯಿಲ್ಲ.
ನಂಟುಂಟು, ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ
ಹಣವುಂಟು, ಹಣವುಂಟು-
ಎಂದರೆ ಏನಿಲ್ಲ?

ಪದಗಳು ಗುಂಪು

ಆ ಮೇಜಿನ ಕೆಳಗೆ
ಟೋಪಿ ಯಾರಿಗೆ?
ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಕುಣಿತ!
ಕರಿಯ ಬ್ರಿಫ್‌ಕೇಸ್:
ಹೊಸ ಕಾರು: ಹೊಸ ಮನೆ
ಕತ್ತಲೆಯ ವ್ಯವಹಾರ
ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಉಸುರಿಲ್ಲ

ದಾರಿದ್ರ್ಯಕೆ ಕೊನೆಯಿಲ್ಲ
ಅನ್ಯಾಯಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ
ನೇತೃರ ಮಾತಿಗೆ ಬಲೆಯಿಲ್ಲ
ಹುಲು ಮಾನವಗೆ ಇದೆಲ್ಲ
ಎದೆ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳಲು ಉಸಿರಿಲ್ಲ!

ಒಂದು ವಿ-ಘಟನೆ

- ಮನು

ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ!

ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಉಪನಗರ - ಅಥವಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸೆಟಲೈಟ್ ಟೌನ್ ಅಂತ ಬೇಕಾದರೂ ಕರೆಯಿರಿ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಸಂಸಾರ. ಸಂಸಾರಕ್ಕೊಂದು ಮುಖ್ಯಸ್ಥ ಇರಬೇಡವೆ. ಆತನ ಹೆಸರು ಶಿವರಾಮು ಅಂತ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿ. ಅವರಿಗೊಬ್ಬ ಪುಟ್ಟ ಮಗಳು - ಕಾಮಾಕ್ಷಿ.

ಒಂದು ದಿನ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಗೆ ಭಯಂಕರ ಜ್ವರ ಬಂದಿತು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಿವರಾಮು ವಾಪಸ್ಸು ಬರೋವೇಳೆಗೆ ಸಂಜೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೀನಾಕ್ಷಿ, ಪಾಪ ಒಂಟಿ ಹೆಂಗಸು, ಮಗು ಮುಂದೆ ಅಳ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದಳು. ಶಿವರಾಮು ಬಂದಾಕ್ಷಣ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಅಳೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. 'ತಾಳೆ, ಗಾಭರಿ ಮಾಡ್ಕೋಬೇಡ. ಔಷಧಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ' ಅಂತ ಹೊರಡೋದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದ. ಹೊರಗೆ ಆ ವೇಳೆಗೆ 'ಧೋ' ಅಂತ ಮಳೆ ಬೀಳೋಕೆ ಶುರು ಆಯ್ತು. ಮಳೆ ಜೊತೆಗೆ ಗುಡುಗು, ಸಿಡಿಲಿನ ಆರ್ಭಟ. ಶಿವರಾಮು ಹಿಂಜರಿದ. ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತೆ 'ಹೋ' ಅಂತ ಅತ್ತಳು. ಅಲ್ಲೆ ಮೂಲೇಲಿ ಇದ್ದ ಕೊಡೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಶಿವರಾಮು ಹೊರಕ್ಕೆ ನಡೆದ.

ಹೋದವನು ಹೋಗೇಬಿಡೋದೆ! ವಾಪಸ್ಸು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ!

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಕಥೆ ಏನಾಗಬೇಡ? ಅತ್ತಳು, ಕರೆದಳು. 'ಮಳೆ ಬಂದರೆ, ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕೆ ಕೊಡೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು' ಅಂತ ಕೇಳಿದವರ ಬಳಿ ಹೇಳಿ ಅತ್ತುಕೊಂಡಳು.

ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಜ್ವರ ಹೇಗೋ ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಹುಡುಗಿ ದೊಡ್ಡವಳೂ ಆದಳು. ದೊಡ್ಡವಳಾದಳು ಅಂದರೆ ಮದುವೆ ಆಗಬೇಡವೇ? ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು. ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಸುಮಾರು ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಗಂಡನ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು - ಶಿವರಾಜು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ತೀರಿಕೊಂಡಳು. ತೀರಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಮೊದಲು ಮೊಮ್ಮಗಳ - ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಅಂತ ಅವಳ ಹೆಸರು - ಮುಖ ನೋಡಿಯೇ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಳು.

ಹೀಗೆ ಶಿವರಾಜು, ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಮತ್ತು ಪುಟ್ಟ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದು ಶಿವರಾಮು ''ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಹೋದ''

'ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ'. ಆ ದಿನ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ಮೂಲೇಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕೊಡೆ ಕಡೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡ್ತಿದ್ದಳು.

ಅಂದೇ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಗೆ ಜ್ವರ ಬರಬೇಕೆ? ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಗಾಭರಿಯಾದಳು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಶಿವರಾಜು ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಅಳ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಶಿವರಾಜು 'ಅಳಬೇಡವೇ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ, ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಔಷಧಿ ತರ್ತೀನಿ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷೀನ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡ್ಕೋತಿರು' ಎಂದ.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಮಳೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಕಾಮಾಕ್ಷಿ 'ಹೋ' ಅಂತ ಜೋರಾಗಿ ಅತ್ತಳು... 'ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ನೀವು ಹೋಗೋದೆ ಬೇಡ. ನೀವು ಹೋದವರು ವಾಪಸ್ಸು ಬರದೇ ಹೋದರೆ?! ..... ಉಹುಂ.... ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೋಗೋದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ.... ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮನೇಲಿ ಕೊಡೇನೂ ಇಲ್ಲ....' ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ವಿಲಪಿಸಿದಳು.

ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯ ಮೈ ಜ್ವರದಿಂದ ಕಾಯತೊಡಗಿತು. ಜ್ವರದ ತಾಪವನ್ನು ತಡೆಯಲ್ಲಾರದೆ 'ಅಮ್ಮ.... ಅಮ್ಮ...' ಎಂದು ಕೂಗತೊಡಗಿದಳು. ಶಿವರಾಜುವಿಗೆ ತಡೆಯಲಾಗಲಲ್ಲ. ಮೇಲೆದ್ದ, 'ಇಲ್ಲ ಕಣೆ, ಹೋಗಿಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದ.

ಮತ್ತೆ ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ಜೋರಾಗಿ ಅತ್ತಳು. 'ದಮ್ಮಯ್ಯ, ಬೇಡ' ಎಂದು ಕೂಗಿದಳು.

'ಧಡ್....ಧಡ್...' ಎಂದು ಯಾರೊ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ಸದ್ದಾಯಿತು.

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಪ್ಪ ಬಂದಿರೋದು ಅಂತ ಒಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಶಿವರಾಜು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ.

ನೋಡಿದರೆ, ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯ, ಅಲ್ಲಿ ಶಿವರಾಮು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ! ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ಬಾಟಲು ಇದೆ!!

ಒಳಗೆ ಬಂದ ಶಿವರಾಮನ ಕೈಲಿದ್ದ ಔಷಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಗೆಲುವು ಮೂಡಿತು.

ಶಿವರಾಮು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.

'ನಾನು ಬಂದಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು.... ಅಲ್ಲವೇ?.... ಹ್ಹೆಹ್ಹೆಹೆ... ನಾನು ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್.ಗೆ ಕಾಯ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದೆ ನೋಡು.... ಅದಕ್ಕೆ....'

★★★

ಮುಸುಕು

- ಇಸ್ಮೈಯಲ್

ಮುಸುಕು ಎಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಆಕರ್ಶಕವಾದದ್ದು ಏಕೆಂದರೆ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ, ನಮ್ಮ ಸಂಯಮವನ್ನು ಕೆಣಕುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಅದರಿಂದ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದು. ಹಿಂದಿ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ಮುಸುಡಿ ನೋಡುವ ದೃಷ್ಯಗಳಿಗೆ ಬರವೇ ಇಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಗಂಡಿಗೂ ಹೂವಿನ ಮುಸುಕು. ಇಷ್ಟಪಡದ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕಡೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮುಸುಕಿನ ನೆರವಿನಿಂದ ವರನನ್ನೊ ಅಥವಾ ವಧುವನ್ನೊ ಅದಲು ಬದಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಇಂತಹ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ವಧು ವರರನ್ನು ಮುಸುಕು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿರಬಹುದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು. ಅಂತರ ಪಟವೆಂಬ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಧ್ಯೆ ಅಂದು ಮುಸುಕು ಹಿಡಿಯಲು, ಅದನ್ನು ಬೀಳಿಸಲು ಅದೆಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರ ಪಟ್ಟ ಇಡುವುದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಆಟವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ. ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ತನಕ ಯಾರು ತಾಳುತ್ತಾರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿ ಮಾತು ಕತೆಯಾದ ನಂತರವಲ್ಲವೆ ಮದುವೆ? ಆದರೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಮುಸುಕು ಏಕೆ ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವೆಂದರೆ element of suspense ಇರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ. ಅದೊಂದು ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ಹಾಳೆಗಳಿದ್ದಂತೆ. ಮುಸುಕು ಬಹುಬೇಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಾಯಬೇಕು ಎಲ್ಲರು. ಈಗ ನಾವು ಮುಸುಕನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಉದ್ಘಾಟನೆಯ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶಿವಾಜಿ ಪ್ರತಿಮೆ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, ಪೆರಿಯಾರ್ ಈಗ ಪಟೇಲ್. ರಾತ್ರೋರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳರಂತೆ ಪೋಲಿಸರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪ ಸರದಾರ ಪಟೇಲ್ ಯಾರಿಗೂ ಹೆದರದ ಧೈರ್ಯವಂತ. ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಅವನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡಲು ಅವನ ಹೆಸರಿನ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪಟೇಲರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ನಿಜವಾದ ಆತಂಕವಿರುವುದು, ಸರದಾರನಿಗೆ ಈ ಗತಿಯಾದರೆ ಇನ್ನು ವಿಧಾನಸೌಧದ

ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂದು ಪಟೇಲರ ಚಿಂತೆ.

ಗ್ರೇಸ್‌ವೈನ್ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ, ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೀರಿಯಸ್ ಡಿಸ್ಕಶನ್ ಮಾಡಲಿದೆಯಂತೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಲು ಉಕ್ಕಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ. ಅದು ಸರದಾರ್ ಪಟೇಲರ ಪ್ರತಿಮೆ ಅನಾವರಣದಿಂದಲೇ ನಡೆಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ವರ್ಥ ಎಂಬ ವಾದವಿತ್ತಂತೆ. ಆದರೆ ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ವಿದೇಶಿಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪಟೇಲರ ತಂಡ, ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನವರ ತಂಡ ಹೀಗೆ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಗದ ಶಾಸಕರ ತಂಡ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರ ತಂಡವೊಂದನ್ನು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ, ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ವಿಧಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುಧೀರ್ಘವಾದ ಚಿಂತನ-ಮಂಥನ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಪಟೇಲ್ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂತೆ. ಕ್ಲಿಂಟನ್ ಹಾಗೂ ಮೋನಿಕಾ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಬಗ್ಗೆ ಪಟೇಲರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳದ ನೆಪಮಾಡಿ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳಸಲಿದ್ದಾರಂತೆ.

'ಪರದೇ ಕೆ ಪೀಚೆ ಕ್ಯಾ ಹೈ' ಎನ್ನುವ ಮಂತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಹಿಡಿದಿಡುವ ಸೂತ್ರ. ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಪಾಪ ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬಟ್ಟ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕನ್ನಡಕವನ್ನೊ, ಕೋಲನ್ನೊ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ಗಲಾಟೆಗಳು. ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಗೆ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಅಭಿಷೇಕ. ಹಾಲು ಮೊಸರಿನದಲ್ಲ ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್‌ನದು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಸಂಘ ಕಟ್ಟುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಸರಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ, ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೇ ಮುಸುಕು ತೆಗೆಯದಿರುವ ಹಾಗೂ ಉಕ್ಕಿನ ಸಲಾಕಿಯಲ್ಲಿ ಜೈಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಬಂಧಿಸುವ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿನ ಯೋಜನೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಲಿವೆಯಂತೆ. ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಗೂ ಹೀಗಾಗಬಹುದೆಂದು ಅನೇಕ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಈ ಪ್ರತಿಭಾವನೆಗೆ ಮುಂದಾಳುತನ ವಹಿಸುವುದು ಖಚಿತ.

ಜೈ ಮುಸುಕೇಶ್ವರ

★★★

ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ.......?

- ಪ್ರೇಮಾಭಟ್

ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಡವಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಮುಂಡೇದಕ್ಕೆ ತಲೆ ಇದ್ದರಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಇರುವ ತಲೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ತಲೆ ಇಲ್ಲದವನು (ಳು) ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಜಂಬದಿಂದ ಇಲ್ಲ ಅಹಂನಿಂದ ಬೀಗುವವರನ್ನು, ಇಲ್ಲ ಅಂಥ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹೇಳುವುದುಂಟು 'ತಲೆ ತಿರುಗಿದೆ' ಎಂದು. ನೆಟ್ಟಗಿರುವ ತಲೆಯನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಡುವ ನಾವೆಂತಹ ಜಾಣರು ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಅನ್ನುತ್ತ ತಲೆದೂಗುವ ಪರಿ ಲೋಕದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರದ್ದು ಎನ್ನಿ. ಅಸಂಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಕಂಡಾಗ 'ಗಟ್ಟಿತಲೆ' ಎಂದು ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುವುದುಂಟು.

ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಮುಂಡದೊಂದಿಗೆ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವ ಮನುಷ್ಯ ವಿಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಂತಿರಲಿ, ತಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪ್ರಪಂಚ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಮುಂಡ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಪಾಪ! ಯಃಕಶ್ಚಿತ್ತು ಎರೆ ಹುಳುವಿನಂತೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಈ ಪಾಪದ ಹುಳು, ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಬುಳುಬುಳು ಉರುಳುತ್ತ ಸರಿಯುವುದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಖಂಡಿತ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹಾನಿಗೊಳಿಸುವ ಕೀಟವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಲೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಮುಂಡ ಇಂತದೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೇನೋ.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅವನ (ಳ)ನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಏನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸ. ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ.

ಯಶ್ಚ ಮೂಢತಮೋ ಲೋಕೆ ಯಶ್ಚ ಬುದ್ಧೇ: ಪರಂಗತಃ।

ತಾವು ಭೌ ಸುಖಮೇಧೇತೇ ಕ್ಲಿಶ್ಯ ರ್ತನ್ತರಿತೋ ಜನಃ

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಗದ ಜನರಿರುವಂತೆ, ಏನೂ ಅರಿಯದಿರುವುದರಿಂದ, ಯಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಕಡು ಮೂರ್ಖರ ಒಂದು ವರ್ಗ ಮತ್ತೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ

ಭಗವದ್ ಸ್ವರೂಪಗಳು. ಇವರಲ್ಲದೆ ಈ ಎರಡೂ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಸೇರದ ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗದ ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸದಾ ಸಂಶಯಗಳಿಗೆ ವಶರಾಗಿ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯಾರು, ತಲೆಯೇ ಅಲ್ಲವೆ? ತಲೆ ಇರುವುದರಿಂದಲ್ಲವೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು, ಡಾಕ್ಟರುಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳು, ಕಲಾವಿದರು, ಕವಿಗಳು, ಸಾಹಿತಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿರೋದು.

ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ರಾಜಕಾರಣ ಮಾಡೋಕೆ ತಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಜಯಲಲಿತಾವರದ್ದು ಮೂರ್ಖ ರಾಜಕಾರಣವಿರಬಹುದು, ಆ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ಛಾತಿ ಯಾರಿಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಹಸ್ರಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಇಂಥದೊಂದು ತಲೆ ಹುಟ್ಟಲಾರದು. ಇಂಥ ತಲೆ ಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ? ಇಂಥ ತಲೆಯಂತು ಇದೆಯಲ್ಲ.

ಎರೆಹುಳಕ್ಕೆ ತಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನಾಯ್ತು. ಅದರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ತಲೆ ಇದ್ದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯ ಅಪ್ರಯೋಜಕನಾಗುತ್ತಾನೆ (ಳೆ) ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಎರೆಹುಳುವಿನ ಹಾಗೆ ನಿಷ್ಪಾಪಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ, ನಿರ್ಮೋಹಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತಲೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಇದೆ: ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ, ತಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಡಾಕ್ಟರ್, ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಕವಿ, ಕಲಾವಿದ ಇನ್ನೇನೇನೋ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು (ಅವಳು) ಆಗಬಾರದ್ದು ಆದಾಗ ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾಡುಗಳ್ಳ ವೀರಪ್ಪನ್‌ಗೆ ತಲೆಯಿಲ್ಲ ಗಳಿಗೆಗೊಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ, ಗಳಿಗೆಗೊಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವವರುಂಟು. ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ತಲೆ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ಇದೆ. ಬಹಳ ಚಾಲೋಕಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ತಲೆ. ಅವನಿಗೆ ತಲೆ ಇದ್ದರೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಯಾವತ್ತೋ ಪೋಲಿಸರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ. ಚಳ್ಳೆ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ತಲೆಯೊಂದಿದೆ. ಆ ತಲೆಯ ಹಿಂದೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಕ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ತಲೆಗಳಿವೆ.

ತಲೆಗಿರುವ ಮಹತ್ವವೇನು ಚಿಕ್ಕದೆ. ದೇಹದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಈ ದೊಡ್ಡ ತಲೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಚಾರವಾದಂತೆ ತಲೆಯಿಂದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಬರುವ ಸಂದೇಶಗಳು ಆದೇಶಗಳು ಏನು ಕಡಿಮೆಯೇ? ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದವರನ್ನು ನಾವು 'ಹೃದಯ ಶ್ರೀಮಂತರು' ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ತಲೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು? ತಲೆ ಸಂದೇಶ ಕೊಡದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಹೃದಯ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೃದಯ ಮತ್ತು ತಲೆ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ದೊಡ್ಡದು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಗಾತ್ರದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ದೊಡ್ಡ ತಲೆಯೇ ದೊಡ್ಡದು. ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿರುವ ಮನಸ್ಸು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಂದೇಶ ಬಂದ ನಂತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹೃದಯ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸು ತಲೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದಂತಲ್ಲವೆ?

ಶರೀರದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಾಗಿರುವ ಈ ತಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವೆ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ವಿಕಲಾಂಗಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಅಂತಹದ್ದೊಂದು ಸುದ್ದಿ ಮೂಡಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಇದ್ದು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬುದ್ಧಿಮಾಂಧ್ಯರು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ತಲೆ ಎಂಬ ಅಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತ ಸುದ್ದಿಯೂ ಕೇಳಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣು, ಮೂಗು, ಬಾಯಿ, ಕಿವಿಗಳೆಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದುವು. ತಲೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಬಾಯಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ, ಮೂಗು ಆಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತದೆ, ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಕಣ್ಣು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡುತ್ತದೆ.

ಬೂಟಾಸಿಂಗ್, ಅನಂತಕುಮಾರ್, ರಾ ಜೇಠಮಲಾನಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದಾದರೆ, ನಾನೇನು ಮಹಾ ಕಮ್ಮಿ ಎಂದು ತಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಬಾಯಿಯ ಮೂಲಕ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಿನ್ಹಾನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ. ತಲೆ ಮಾಡದ ಕೆಲಸ ಇದೆಯೇ? ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ, ದ್ವೇಷ ತಂದು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಇಡೀ ರಕ್ತ ಸಂಚಲನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತ ಹೆಮ್ಮೆ ಯಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿರುವ ಈ ತಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ? ಇಷ್ಟಾದರೂ ಬೇಕಾದಾಗ ಒಂದು ತಲೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ತಲೆ ಸವರುತ್ತದೆ. ಬೇಡವಾದಾಗ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

★★★

ಮಂತ್ರಾಲಯಕೆ ರಾಯರ ಕಾಣಲು

ಬೃಂದಾವನಕೆ ಹಾಲನು ಮಾರಲು

(ಕುವೆಂಪು ಕ್ಷಮೆಕೋರಿ)

– **ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ**

ಮಂತ್ರಾಲಯಕೆ ರಾಯರ ಕಾಣಲು
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ ಬೇಗ ಮಣಿ
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ... ಬೇಗ ಮಣಿ
ಮಂತ್ರಾಲಯದ ರಾಯರ ನೆನೆಯದ
ಜನರಿಹರೇನೇ ಹೇಳೆ ಮಣಿ

ಕಷ್ಟದ ದಿನದೀ ಕಾಪಾಡುವರವರು
ನಿಜವು ಕೇಳೆಲೇ ನನ್ನ ಮಣಿ
ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟವ ಪೂರೈಸಿ ಕೊಡುವ
ದೇವರು ಅವರೇ ಕೇಳೆ ಮಣಿ

ತುಂಗಾ ತೀರದಿ ನೆಲೆಸಿಹ ಅವರಾ
ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗುವ ಬಾರೆ ಮಣಿ
ಭಕ್ತರ ಪೂಜೆಯ ಸವಿಕಂಡ ಅವರು
ನಮ್ಮನು ಪೊರೆವರು ಕೇಳೆ ಮಣಿ

ಸೇವೆಯನರ್ಪಿಸಿ ಕಾಣಿಕೆಯೊಪ್ಪಿಸಿ
ಭಕ್ತಿಯ ಹೊಂದುವಾ ಬಾರೆ ಮಣಿ
ರಾಯರ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿ ಕೊಂಡಾಡುವ
ನಾವೇ ಧನ್ಯರು ಕೇಳೆ ಮಣಿ

ಮಂತ್ರಾಲಯಕೆ ರಾಯರ ಕಾಣಲು
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ ಬೇಗ ಮಣಿ
ಹೋಗುವ ಬಾರೇ.... ಬೇಗ ಮಣಿ
ಮಂತ್ರಾಲಯದ ರಾಯರ ನೆನೆಯದ
ಜನರಿಹರೇನೇ ಹೇಳೆ ಮಣಿ

ಇಂಟರ್ನೆಟ್ ತಮಾಷೆ: (ಶರತ್ ನಂದಿನಿ ಹೇಳಿದ್ದು)

ಒಂದು ಬೀರ್ ಮಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೊಣ ಬಿತ್ತಂತೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮನ್: ಬೀರ್ ಮಗ್‌ನ ಎತ್ತಿ ಬಿಸಾಕಿ ಹೊರಟುಹೋಗ್ತಾನೆ.

ಅಮೇರಿಕನ್: ನೊಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹೊರಗೆಸೆದು ಬೀರ್ ಕುಡೀತಾನೆ.

ಚೈನೀಸ್: ನೊಣವನ್ನು ತಿಂದು ಬೀರ್‌ನ ಆಚೆ ಚೆಲ್ತಾನೆ.

ಇಂಡಿಯನ್: ಬೀರನ್ನ ಅಮೆರಿಕನ್ನನಿಗೆ ಮಾರಿ, ನೊಣವನ್ನು ಚೇನೀಸನಿಗೆ ಮಾರಿ ಬೇರೇ ಒಂದು ಬೀರ್ ಮಗ್ ಕೊಳ್ತಾನೆ.

ಪಾಕೀಸ್ತಾನಿ: ಬೀರಿನಲ್ಲಿ ನೊಣ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇಂಡಿಯನ್ನನನ್ನ ದೂರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸೇರಿಸಿ, ಜೈನೀಸನಿಂದ ಮಿಲಿಟರಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು, ಇನ್ನೊಂದು ಬೀರ್ ಕೊಳ್ಳಲು ಅಮೆರಿಕನ್ನನಿಂದ ಸಾಲ ಕಮಾಯಿಸ್ತಾನೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ಮನ್: ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನ ಸಮರ್ಥಿಸ್ತಾನೆ.

ನಗೆಹನಿ

''ಯಾಕ್ ಪುಟ್ಟಿ ಇಷ್ಟ್‌ದಿನ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ನೀನು''
ಹಲ್ಲುಬ್ಬಿ ಹೇಮಾ ಪುಟ್ಟೀನ ಕೇಳಿದಳು
''ಮತ್ತೆ... ಮತ್ತೆ... ನಮ್ಮಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ಲು
ಏನಾದರೂ ಆ ಹಲ್ಲುಬ್ಬಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ರೆ
ಹಲ್ಲು ಮುರಿದು ಬಿಡ್ತೀನೀಂತ''
ಪುಟ್ಟಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕಿಲಕಿಲ ನಕ್ಕಳು.

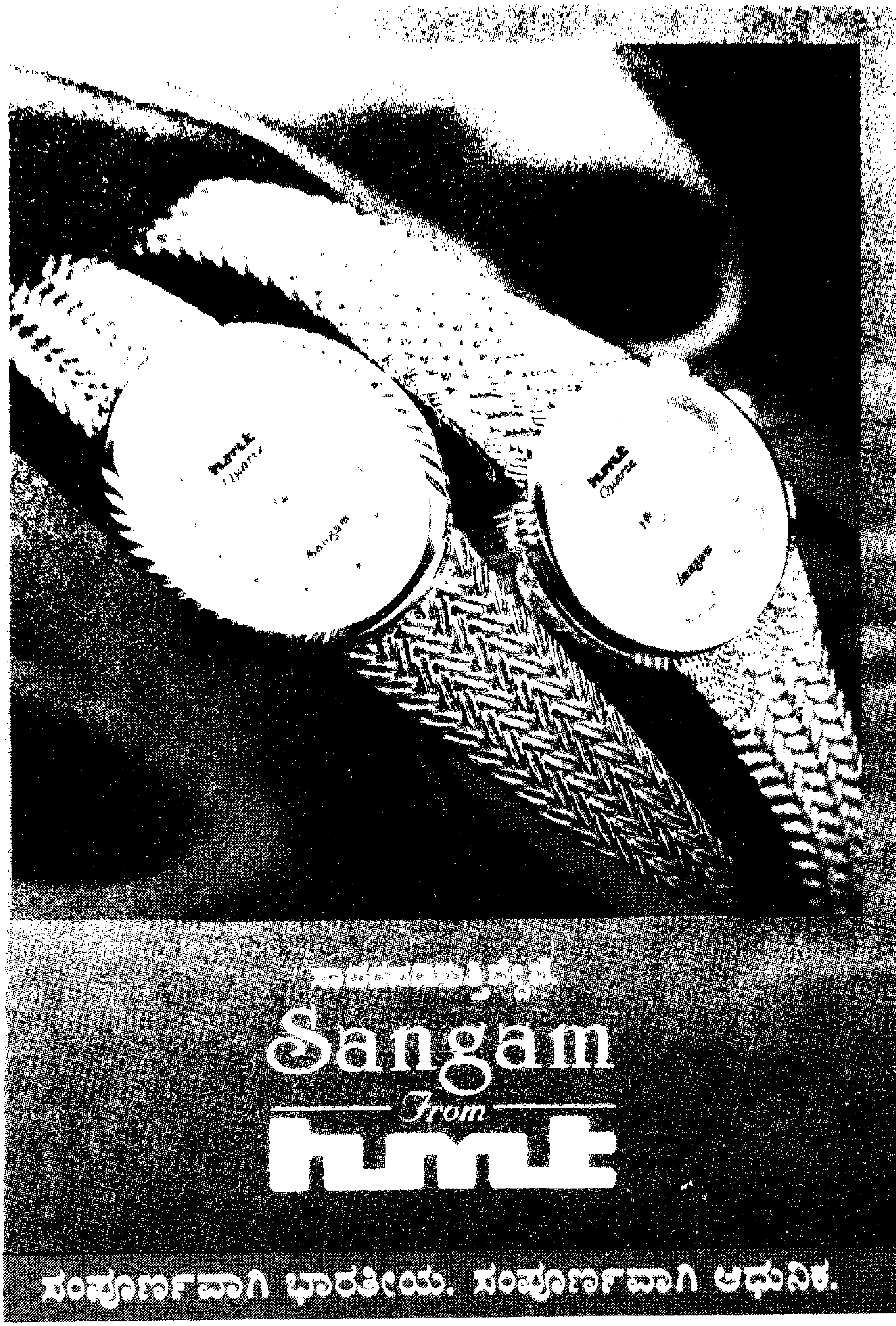
ಬಿ.ಆರ್. ಮೂರ್ತಿ

With Best Compliments from

Ravi Graphics

Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
✆ 335 5536, 338 7163

Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVAKUMAR, Published and owned by M. SHIVA KUMAR, 36 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Printed at IMPRESSIONS, 404 Sampige Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Editor M. SHIVAKUMAR